

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1224/2009

(2009. gada 20. novembris),

ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis, kas izklāstīts Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁵⁾, ir panākt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.

⁽¹⁾ 2009. gada 22. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 15. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 211, 4.9.2009., 73. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 151, 3.7.2009., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

(2) Ņemot vērā to, ka kopējās zivsaimniecības politikas sekmes ir atkarīgas no efektīvas kontroles sistēmas ieviešanas, šajā regulā paredzēto pasākumu mērķis ir izveidot Kopienas sistēmu kontrolei, inspekcijai un izpildei, atbilstīgi proporcionalitātes principam piemērojot globālu un integrētu pieeju, lai nodrošinātu visu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu nolūkā panākt ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aptverot visus šīs politikas aspektus.

(3) Kā liecina pieredze, kas gūta, piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2847/93 (1993. gada 12. oktobris), ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽⁶⁾, pašreizējā kontroles sistēma vairs nav pietiekama, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

(4) Kontroles noteikumi patlaban ir ietverti daudzos juridiskos dokumentos, kas savstarpēji pārklājas un ir sarežģīti. Dalībvalstis nepilnīgi īsteno dažas kontroles sistēmas daļas, un rezultātā pasākumi, ko veic, reaģējot uz kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem, ir nepietiekami un atšķirīgi, tādējādi apgrūtinot vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanu zvejniekiem visā Kopienā. Tāpēc pašreizējais režīms un visi tajā ietvertie pienākumi būtu jākonsolidē, jāracionalizē un jāvienkāršo, jo īpaši samazinot divkārša regulējuma un administratīvo slogu.

⁽⁶⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.

- (5) Ņemot vērā jūras ūdeņu dzīvo resursu noplicināšanas mērogu, Kopienai ir būtiski pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai uzņēmēju vidū nostiprinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanas kultūru, kā arī atbilstību mērķiem, kas izklāstīti 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, kā arī Eiropadomes ilgtspējīgas attīstības stratēģijā. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāintensificē, jāaskaņo un jāpastiprina kontroles, inspekcijas un izpildes noteikumi, kuri jāievēro, veicot saglabāšanas, kā arī resursu pārvaldības pasākumus, strukturālos pasākumus un kopīgās tirgus organizācijas pasākumus.
- (6) Ņemot vērā to, ka Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju ⁽¹⁾, dalībvalstīm ir paredzēts pienākums veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu cīņu pret visām nelegālām, neregistrētām un neregulētām ("NNN") zvejas un ar to saistītajām darbībām, un ņemot vērā to, ka Padomes Regulā (EK) Nr. 1006/2008 (2008. gada 29. septembris) par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem ⁽²⁾, ir paredzēti noteikumi par atļaujām Kopienas zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās ārpus Kopienas ūdeņiem un noteikumi par atļaujām trešo valstu zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās Kopienas ūdeņos, šai regulai būtu jāpapildina minētās regulas un jānodrošina tas, ka nepastāv diskriminācija starp dalībvalstu un trešo valstu valstspiederīgajiem.
- (7) Ar šo regulu nevajadzētu ietekmēt ne īpašus noteikumus, kas iekļauti starptautiskos nolīgumos vai piemērojami saistībā ar reģionālām zvejniecības pārvaldības organizācijām, ne valstu kontroles noteikumus, kas ir šīs regulas darbības jomā, bet pārsniedz tās minimālos noteikumus, ja vien šādi valstu noteikumi ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
- (8) Būtu jāizmanto modernās tehnoloģijas, piemēram, kuģu satelītnovērošanas sistēma, kuģu noteikšanas sistēma un automātiskās identifikācijas sistēma, jo tās ļauj ātri veikt efektīvu uzraudzību un sistemātiskas un automatizētas kontrolpārbaudes un atvieglo administratīvās procedūras gan valsts iestādēm, gan uzņēmējiem, un tādējādi dod iespēju laikus veikt riska analīzi un globāli izvērtēt visu attiecīgo kontroles informāciju. Tādā veidā kontroles sistēma ļautu dalībvalstīm apvienot dažādus kontroles instrumentus, lai garantētu visefektīvāko kontroles metožu izmantošanu.
- (9) Būtu jāievieš jauna, kopēja pieeja zivsaimniecības kontrolei, kas ietvertu nozveju visaptverošu uzraudzību, kuras nolūks ir nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus zvejas sektorā un kurā ir ņemtas vērā atšķirības starp dažādiem flotes segmentiem; šajā nolūkā būtu jāizstrādā kopīgi kritēriji zivsaimniecības kontroles ieviešanai un jo īpaši standartizētas un koordinētas procedūras inspekcijām jūrā, uz sauszemes un visos tirdzniecības ķēdes posmos. Kā daļa no jaunās pieejas būtu skaidri jānosaka attiecīgā dalībvalstu, Komisijas un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras atbildība.
- (10) Zvejas resursu pārvaldība Kopienas līmenī galvenokārt pamatojas uz kopējo pieļaujamo nozveju (KPN), kvotām, zvejas piepūles režīmiem un tehniskajiem pasākumiem. Būtu jāveic attiecīgi priekšdarbi, lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus minēto pārvaldības pasākumu efektīvai īstenošanai.
- (11) Kontroles darbību un metožu pamatā vajadzētu būt riska pārvaldībai, kurā dalībvalstis sistemātiski un visaptveroši izmanto kontrolpārbaudes procedūras. Vajadzētu, lai dalībvalstis apmainītos ar attiecīgu informāciju.
- (12) Būtu jāpastiprina sadarbība un darba koordinācija starp dalībvalstīm, Komisiju un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, lai veicinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.
- (13) Lai nodrošinātu, ka zvejas darbības veic tikai saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, šādu darbību veikšanai būtu jāsaņem zvejas licence un, ja piemēro īpašus nosacījumus, zvejas atļauja. Tāpat piemēro noteikumus zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanai un identifikācijai.
- (14) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli, dalībvalstīm būtu jāizmanto kuģu satelītnovērošanas sistēma un uz zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, vajadzētu būt uzstādītai ierīcei, kas ļauj automātiski noteikt šo kuģu atrašanās vietu un identificēt tos. Turklāt uz kuģiem vajadzētu būt automātiskās identifikācijas sistēmai saskaņā ar Direktīvu 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu ⁽³⁾, un dalībvalstīm šāda sistēma būtu jāizmanto, lai veiktu kontrolpārbaudes.

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.

⁽³⁾ OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.

- (15) Būtu jāstiprina Kopienas aģentūru un dalībvalstu iestāžu savstarpējā sadarbība. Šajā nolūkā vajadzētu būt iespējai datus no kuģu satelītnovērošanas sistēmas, automatiskās identifikācijas sistēmas un kuģu noteikšanas sistēmas pārsūtīt Kopienas aģentūram un citām kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas iesaistītas pārraudzības darbībās šādos nolūkos: kuģošanas drošība un drošums, robežkontroles, jūras vides aizsardzība un vispārējā tiesībaizsardzība.
- (16) Padomei būtu jāuztic uzdevums lemt par elektroniskās uzraudzības ierīču un izsekojamības nodrošināšanas līdzekļu, piemēram, ģenētiskās analīzes un citu zivsaimniecības kontroles tehnoloģiju, turpmāku izmantojumu, ja ar šīm tehnoloģijām rentabli var panākt to, ka ir vairāk ievērota kopējā zivsaimniecības politika.
- (17) Dalībvalstīm būtu jāveic savu zvejas kuģu darbību uzraudzība gan Kopienas ūdeņos, gan ārpus tiem. Lai veicinātu efektīvu uzraudzību, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, būtu jāparedz pienākums uzturēt zvejas žurnālu un iesniegt izkraušanas un pārkraušanas deklarācijas. Lai izmantotu modernās tehnoloģijas zvejas kuģos, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, būtu jālieto elektronisks zvejas žurnāls un izkraušanas un pārkraušanas citā kuģī deklarācijas būtu jāiesniedz elektroniski.
- (18) Izkraušanas laikā būtu jāveic zvejas kuģu zvejas žurnālos esošās informācijas verificācija. Tāpēc attiecībā uz personām, kas iesaistītas zivju un zvejas produktu izkraušanā un tirdzniecībā, būtu jāparedz prasība deklarēt daudzumus, kas izkrauti, pārkrauti citā kuģī, piedāvāti pārdošanai vai nopirkti.
- (19) Maziem zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem, pienākums uzturēt zvejas žurnālu vai aizpildīt izkraušanas deklarāciju būtu nesamērīgs slogs salīdzinājumā ar to zvejas jaudu. Lai nodrošinātu, ka šādus kuģus pienācīgi kontrolē, dalībvalstīm to darbības būtu jāuzrauga, īstenojot paraugu ņemšanas plānu.
- (20) Ja pārkraušana citā kuģī notiek jūrā, karoga valstis vai piekrastes valstis neveic nekādu kontroli, tādējādi operatoriem paveras iespējas transportēt nelikumīgu nozveju. Lai uzlabotu kontroli, pārkraušana citā kuģī Kopienā būtu jāatļauj veikt tikai apstiprinātās ostās.
- (21) Dalībvalstu iestādēm būtu jāspēj uzraudzīt izkrājumus to ostās. Lai to panāktu, attiecībā uz zvejas kuģiem, kuri veic tādu krājumu zveju, uz ko attiecas daudzgadu plāns, un kuriem ir pienākums elektroniski reģistrēt zvejas žurnāla datus, būtu jāpiemēro prasība minētās iestādes iepriekš informēt par ieceri to ostās veikt izkraušanu. Dalībvalstīm būtu jāļauj liegt pieeju, ja prasītā informācija nav pilnīga.
- (22) Tā kā zvejas resursu pārvaldības pamatā ir zvejas iespējas, būtu jānodrošina, ka nozvejas un izmantoto zvejas piepūli pareizi reģistrē un ka nozvejas un izmantoto zvejas piepūli atskaita no attiecīgās karoga dalībvalsts kvotām un iedalītās zvejas piepūles. Ja ir izsmeltas pieejamās kvotas vai iedalītā zvejas piepūle, attiecīgām zvejniecībām būtu jāpiemēro zvejas liegums.
- (23) Ņemot vērā Kopienas zvejas flotei noteiktās zvejas kapacitātes prasības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantā, Padomes Regulā (EK) Nr. 639/2004 (2004. gada 30. marts) par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību⁽¹⁾, Komisijas Regulā (EK) Nr. 1438/2003 (2003. gada 12. augusts), ar ko paredz īstenošanas noteikumus attiecībā uz Kopienas flotes politiku, kura noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 III nodaļā⁽²⁾, un Komisijas Regulā (EK) Nr. 2104/2004 (2004. gada 9. decembris), ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 639/2004⁽³⁾, būtu jāievieš instrumenti flotes zvejas kapacitātes kontrolei, kurai jāietver arī dzinēja jaudas un zvejas rīku izmantošanas uzraudzība. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jāparedz pasākumi, lai nodrošinātu, ka zvejas licencēs paredzētā kopējā zvejas kapacitāte nepārsniedz maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti un ka zvejas kuģu dzinēja vilces jauda nepārsniedz šo kuģu dzinēja sertifikātā norādīto jaudu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāsertificē tādu zvejas kuģu dzinēju vilces jauda, kuru dzinēju vilces jauda pārsniedz 120 kW, un, pamatojoties uz paraugu ņemšanas plānu, arī jāpārbauda dzinēju jaudas atbilstība salīdzinājumā ar citu pieejamo informāciju.
- (24) Konkrēti pasākumi būtu jāpiemēro daudzgadu plāniem, kas būtu īpašs veids, lai aizsargātu attiecīgos krājumus. Pārkraut citā kuģī tādu krājumu nozveju, kuriem piemēro daudzgadu plānu, būtu jāatļauj vienīgi apstiprinātās ostās un vienīgi tad, ja šīs nozvejas ir nosvērtas.
- (25) Būtu jāparedz īpaši noteikumi, ka var lietot tikai atļautus zvejas rīkus un ka pazaudēti zvejas rīki ir jāatgūst.
- (26) Īpaši noteikumi būtu jāpiemēro zvejai ierobežotām teritorijām. Būtu precīzi jāparedz procedūra, kas jāievēro, konkrētās zvejas vietās nosakot un atceļot zvejas liegumu reāllaikā.

(1) OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.

(2) OV L 204, 13.8.2003., 21. lpp.

(3) OV L 365, 10.12.2004., 19. lpp.

- (27) Tā kā atpūtas zveja var būtiski ietekmēt dalībvalstu zivju resursus, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to veic atbilstīgi kopējās zvejniecības politikas mērķiem. Ja krājumiem piemēro resursu atjaunošanas plānu, dalībvalstīm attiecībā uz tiem būtu jāievāc atpūtas zvejas nozvejas dati. Ja šādi zvejai ir būtiska ietekme uz resursiem, Padomei vajadzētu būt iespējai lemt par īpašiem pārvaldības pasākumiem.
- (28) Lai izveidotu visaptverošu kontroles režīmu, šis režīms būtu jāpiemēro visiem ražošanas un tirdzniecības ķēdes posmiem. Tajā būtu jāiekļauj saskaņota izsekojamības sistēma, kas papildina noteikumus, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, kā arī pastiprināta ražotāju organizāciju kontrole. Ar režīmu būtu jāaizsargā arī patērētāju intereses, katrā tirdzniecības posmā sniedzot informāciju par komercnosaukumu, ražošanas metodi un nozvejas apgabalu, kā noteikts Komisijas Regulā (EK) Nr. 2065/2001 (2001. gada 22. oktobris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 piemērotu attiecībā uz patērētāju informēšanu par zivsaimniecības un akvakultūras produktiem ⁽²⁾. Tam būtu jānodrošina ražotāju organizāciju uzraudzība saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2508/2000 (2000. gada 15. novembris), kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 piemērošanai attiecībā uz darbības programmām zivsaimniecības sektorā ⁽³⁾.
- (29) Lai panāktu, ka pienācīgi kontrolē visas nozvejas, dalībvalstīm būtu jārūpējas, lai visus zvejas produktus pirmo reizi pārdod vai reģistrē izsoļu namā vai arī reģistrētiem pircējiem vai ražotāju organizācijām. Tā kā būtu jānoskaidro precīzs nozveju svars, lai varētu pārraudzīt kvotu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina visu zvejas produktu nosvēšana, ja vien nav ieviesti paraugu ņemšanas plāni, kuru pamatā ir kopīga metodoloģija.
- (30) Lai būtu skaidrība par nozvejas veidu un lai varētu pārbaudīt tā atbilstību nozvejas datiem, reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām struktūrām vai personām, kurām dalībvalstis izsniegušas attiecīgu pilnvarojumu, būtu jāiesniedz pārdošanas zīmes. Ja zvejas produktu pirmo pārdošanu gada apgrozījums ir vairāk nekā EUR 200 000, pārdošanas zīmes iesniedz elektroniski.
- (31) Lai nodrošinātu Kopienas noteikto saglabāšanas un tirdzniecības pasākumu izpildi, būtu jāievieš prasība, ka visiem zvejas produktiem, par kuriem nav iesniegta nedz pārdošanas zīme, nedz pārņemšanas deklarācija un kurus transportē uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, ir pievienots transportēšanas dokuments, kurā norādīts produktu veids, izcelsme un svars, ja vien transportēšanas dokuments pirms transportēšanas jau nav nosūtīts elektroniski.
- (32) Dalībvalstīm būtu jāveic regulāras pārbaudes ražotāju organizācijās, lai nodrošinātu, ka tās izpilda juridiskās prasības. Tām arī būtu jāveic cenu un intervences pasākumu pārbaudes.
- (33) Dalībvalstīm Kopienas ūdeņos būtu jāveic pārraudzība un jāparedz pasākumi, ja novērotais un pamanītais neatbilst tām pieejamai informācijai.
- (34) Turpmāku kontroles novērošanas programmu vajadzībām būtu skaidri jāizstrādā kontroles novērotāju koncepcija un uzdevumi. Vienlaikus būtu arī jāparedz inspekciju veikšanas noteikumi.
- (35) Lai konsekventi un efektīvi sauktu pie atbildības par pārkāpumiem, būtu jāparedz noteikums, kas ļautu Komisijas ierēdņiem, Kopienas inspektoriem un dalībvalstu ierēdņiem sagatavot inspekcijas un pārraudzības ziņojumus izmantot tāpat kā valsts ziņojumus. Vienlaikus dalībvalstīm būtu jāizveido elektroniska datubāze, kurā apkopoti to ierēdņu izstrādātie inspekciju un pārraudzības ziņojumi.
- (36) Lai palielinātu Kopienas ūdeņos veiktās kontroles kopējo efektivitāti, būtu jāizveido Kopienas inspektorū saraksts un būtu jāprecizē to uzdevumi un kompetences. Šā paša iemesla dēļ saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem vajadzētu darīt iespējamu, ka zvejas kuģu inspekcijas var veikt ārpus inspicējošās dalībvalsts ūdeņiem.
- (37) Ja ir noticis pārkāpums, būtu jānodrošina, ka tiek veikti pienācīgi turpmāki pasākumi un pret to efektīvi vērsas neatkarīgi no šā pārkāpuma notikuma vietas. Dažos smagu pārkāpumu gadījumos būtu jāparedz stingrāki turpmāki pasākumi, lai dotu iespēju nekavējoties veikt izmeklēšanu. Šajā sakarā dalībvalstīm arī ir pienākums veikt pienācīgus pasākumus, ja pārkāpumu ir atklājis Kopienas inspektors. Saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem vajadzētu būt iespējamam nodot procedūras karoga dalībvalstij vai pārkāpēja pilsonības dalībvalstij.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 278, 23.10.2001., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 289, 16.11.2000., 8. lpp.

- (38) Dalībvalstu valstspiederīgos vajadzētu atturēt no kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumiem. Ievērojot to, ka rīcība, ko veic pēc minēto noteikumu pārkāpumiem, dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga un tādējādi tiek radīta diskriminācija un negodīgi konkurences noteikumi zvejniekiem, un ņemot vērā to, ka preventīvu, samērīgu un faktiski sankciju neesamība dažās dalībvalstīs mazina kontroles efektivitāti, ir lietderīgi ieviest administratīvas sankcijas apvienojumā ar soda punktu sistēmu par smagiem pārkāpumiem, lai nodrošinātu patiesi preventīvu soda līdzekli.
- (39) Lielais skaits smago kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu, kas izdarīti Kopienas ūdeņos vai ko pieļāvuši Kopienas operatori, ir ļoti noturīgs; tas lielā mērā saistīts ar neatturošajām sankcijām, kuras dalībvalstu tiesību aktos noteiktas attiecībā uz smagiem minēto noteikumu pārkāpumiem. Šo trūkumu vēl vairāk saasina tas, ka sankcijas dažādās dalībvalstīs atšķiras; tas mudina nelikumīgos operatorus darboties to dalībvalstu ūdeņos vai teritorijā, kurās sankcijas ir vismazākās. Tāpēc būtu lietderīgi par smagiem kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem paredzētās maksimālās sankcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1005/2008 44. pantā, papildināt ar atturošām sankcijām, ņemot vērā nodarītā kaitējuma būtību, smagā pārkāpuma rezultātā iegūto zvejas produktu vērtību, pārkāpēja ekonomisko stāvokli un pārkāpuma atkārtotu izdarīšanu. Būtu jānosaka arī tūlītēji izpildes pasākumi un papildu pasākumi.
- (40) Sankciju ieviešana būtu jāpapildina ar soda punktu sistēmu par smagiem pārkāpumiem, pamatojoties uz kuru aptur zvejas licenci, ja pēc tam, kad par smagiem pārkāpumiem zvejas licences turētājam ir piespriestas sankcijas, tam ir piešķirts zināms punktu skaits. Ja, pamatojoties uz šo sistēmu, zvejas licence ir apturēta piecas reizes un atkal ir saņemta attiecīgais punktu skaits, tad zvejas licenci anulē. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu valstu reģistros jāievada visi kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumi.
- (41) Lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, Komisijai būtu jāspēj veikt efektīvus korektīvus pasākumus. Šajā nolūkā būtu jāpastiprina Komisijas pārvaldības spēja un tās spēja iejaukties proporcionāli noteikumu neievērošanas pakāpei dalībvalstī. Komisijai vajadzētu piešķirt pilnvaras veikt inspekcijas neatkarīgi un bez iepriekšēja brīdinājuma, lai verificētu dalībvalstu kompetento iestāžu veiktās kontroles darbības.
- (42) Lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses un īstenotu būtiskas intereses saistībā ar zivsaimniecības resursu saglabāšanu, Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2006 (2006. gada 22. maijs), ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā ⁽²⁾, paredzētajai finansiālajai palīdzībai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai dalībvalstis pilda saistības zivsaimniecības kontroles jomā, tāpēc būtu jāparedz minētās palīdzības apturēšana un atcelšana gadījumos, kad dalībvalstis pienācīgi nepilda KZP noteikumus, tādējādi ietekmējot finansēto pasākumu efektivitāti.
- (43) Komisijai vajadzētu piešķirt pilnvaras noteikt zvejas aizliegumu, ja dalībvalsts kvota vai KPN ir pilnībā apgūta. Komisijai arī vajadzētu piešķirt pilnvaras veikt kvotu un iedalītās zvejas piepūles atvilkumus, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti zvejas iespēju ierobežojumi. Komisijai tāpat vajadzētu dot iespēju paredzēt ārkārtas pasākumus, ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts veiktas zvejas darbības vai pasākumi kavē resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus vai apdraud jūras ekosistēmu.
- (44) Būtu jānodrošina datu elektroniska apmaiņa ar citām dalībvalstīm un Komisiju vai tās izraudzītu struktūru. Komisijai vai tās norīkotai struktūrai būtu jānodrošina tieši piekļūt dalībvalstu zvejas datiem, lai dotu tai iespēju verificēt, ka dalībvalstis ievēro savus pienākumus, un iejaukties, ja tiek konstatētas neatbilstības.
- (45) Lai veicinātu saziņu, dalībvalstu kompetentām iestādēm vajadzētu izveidot tīmekļa vietnes ar vispārēju informāciju, kas ir publicēta publiski pieejamā vietnes daļā, un darbības informāciju, kura iekļauta tīmekļa vietnes drošajā daļā. Tāpat būtu jānodrošina, ka dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas cita ar citu, ar Komisiju, ar Komisijas izraudzītu struktūru un trešo valstu kompetentām iestādēm, lai īstenotu šo regulu.
- (46) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾. Visiem pasākumiem, kuras Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai, vajadzētu būt saskaņā ar proporcionalitātes principu.

(1) OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

(2) OV L 160, 14.6.2006., 1. lpp.

(3) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(47) Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras mandāts būtu jāpielāgo un jāpaplašina, lai atbalstītu kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas vienotu īstenošanu, nodrošinātu operatīvās sadarbības organizēšanu, sniegtu palīdzību dalībvalstīm un dotu tai iespēju izveidot ārkārtas vienību, ja ir atklāts nopietns kopējās zivsaimniecības politikas apdraudējums. Tai arī būtu jānodrošina iespēja nodrošināt sevi ar vajadzīgajām iekārtām, lai īstenotu kopējās izvietojšanas plānus un sadarbotos ES integrētās jūrniecības politikas īstenošanā.

(48) Dati, ko vāc un ar ko apmainās saskaņā ar šo regulu, būtu jāapstrādā saskaņā ar spēkā esošajiem konfidencialitātes noteikumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ būtu jāpiemēro personas datu apstrādes darbībām, ko veic dalībvalstis, piemērojot šo regulu. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ būtu jāreglamentē personas datu apstrādes darbības, ko veic Komisija, piemērojot šo regulu.

(49) Lai saskaņotu Kopienas tiesību aktus ar šo regulu, būtu jāgroza dažas kontroles noteikumu regulas.

(50) Tā kā ar šo regulu izveido jaunu, visaptverošu kontroles režīmu, ir jāatceļ Regula (EEK) Nr. 2847/93, Padomes Regula (EK) Nr. 1627/94 (1994. gada 27. jūnijs), kas paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz īpašām zvejas atļaujām ⁽³⁾, un Padomes Regula (EK) Nr. 1966/2006 (2006. gada 21. decembris) par zvejas darbību elektronisku reģistrēšanu un ziņošanu un par attālās uzrādes līdzekļiem ⁽⁴⁾.

(51) Lai dalībvalstīm dotu laiku pielāgoties dažiem jauniem šajā regulā paredzētiem pienākumiem, būtu lietderīgi zināmu noteikumu piemērošanu atlikt uz vēlāku laiku,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 171, 6.7.1994., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 408, 30.12.2006., 1. lpp.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Kopienas kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmu (turpmāk "Kopienas kontroles sistēma"), lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visām darbībām, kas ietvertas kopējā zivsaimniecības politikā, kuras veic dalībvalstu teritorijā vai Kopienas ūdeņos vai kuras veic Kopienas zvejas kuģi vai, neskarot karoga dalībvalsts primāro atbildību, dalībvalstu valstspiederīgie.

2. Uz Līguma II pielikumā minētajās aizjūras teritorijās un valstīs notiekošām darbībām reaģē tā, it kā tās notiktu trešo valstu jūras ūdeņos.

3. pants

Saistība ar starptautiskajiem un valstu noteikumiem

1. Šo regulu piemēro, neskarot īpašos noteikumus, kas ietverti starp Kopienas un trešām valstīm noslēgtos nolīgumos zivsaimniecības nozarē vai ko piemēro reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO), vai ko paredz ar līdzīgu vienošanos, kurā Kopiena ir līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse.

2. Šo regulu piemēro, neskarot visus tos valsts veiktos kontroles pasākumus, kuru tvērums ir plašāks par prasību minimumu, ja tie atbilst Kopienas tiesību aktiem un ir saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku. Pēc Komisijas lūguma dalībvalstis paziņo par šādiem kontroles pasākumiem.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 2371/2002. Piemēro arī šādas definīcijas:

1) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku iemešana, ievietošana, vilkšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana, ievietošana sprostos, nobarošana un izkraušana;

- 2) “kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi” ir Kopienas tiesību akti par ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu, par akvakultūru un par zvejas un akvakultūras produktu apstrādi, transportēšanu un tirdzniecību;
- 3) “kontrolē” ir uzraudzība un pārraudzība;
- 4) “inspekcija” ir ikviena pārbaude, ko veic ierēdņi, lai novērtētu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, un ko atzīmē inspekcijas ziņojumā;
- 5) “pārraudzība” ir zvejas darbību novērošana, pamatojoties uz kuģu novērošanu ar inspekcijas kuģiem vai oficiāli apstiprinātiem gaisa kuģiem un tehniskas pamanīšanas un identifikācijas metodēm;
- 6) “ierēdnis” ir persona, ko valsts iestāde, Komisija vai Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra ir pilnvarojusi veikt inspekciju;
- 7) “Kopienas inspektori” ir dalībvalsts vai Komisijas, vai Komisijas izraudzītas struktūras ierēdņi, kuru vārdi norādīti sarakstā, kas izveidots saskaņā ar 79. pantu;
- 8) “kontroles novērotājs” ir persona, kurai valsts iestāde ir devusi atļauju uzraudzīt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu īstenošanu;
- 9) “zvejas licence” ir oficiāls dokuments, kas atbilstīgi valsts tiesību aktiem dod tā turētājam tiesības izmantot konkrētu zvejas kapacitāti ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai. Tajā ir paredzēts prasību minimums attiecībā uz Kopienas zvejas kuģa identifikāciju, tehniskajiem parametriem un aprīkojumu;
- 10) “zvejas atļauja” ir zvejas atļauja, kas izdota Kopienas zvejas kuģim papildus tā zvejas licencei un kas dod tam tiesības veikt īpašas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;
- 11) “automātiskās identifikācijas sistēma” ir autonoma un nepārtraukta kuģu identifikācijas un satelītnovērošanas sistēma, kas nodrošina kuģiem iespēju ar citiem tuvumā esošiem kuģiem un iestādēm krastā elektroniski apmainīties ar kuģa datiem, tostarp ar identifikācijas, atrašanās vietas, kursa un ātruma datiem;
- 12) “kuģu satelītnovērošanas sistēmas dati” ir zvejas kuģa identifikācijas, ģeogrāfiskās atrašanās vietas, datuma, laika, kursa un ātruma dati, kurus uz zvejas kuģiem uzstādītas satelītnovērošanas iekārtas pārraida karoga valsts zvejas uzraudzības centram;
- 13) “kuģu noteikšanas sistēma” ir attālas uzrādes satelītnovērošanas tehnoloģija, ar kuru var identificēt kuģus un pamanīt to atrašanās vietu jūrā;
- 14) “zvejai ierobežota teritorija” ir jebkura jūras teritorija ūdeņos, kas atrodas dalībvalsts jurisdikcijā, kā noteikusi Padome, un kurā zvejas darbības ir ierobežotas vai aizliegtas;
- 15) “zvejas uzraudzības centrs” ir karoga dalībvalsts izveidots operatīvais centrs, kurš ir aprīkots ar datortehniku un programmatūru, kas ļauj veikt automātisku datu saņemšanu, apstrādi un elektronisku datu pārraidi;
- 16) “pārkraušana citā kuģī” ir visu uz kuģa esošo zvejas vai akvakultūras produktu vai to daļas pārkraušana citā kuģī;
- 17) “risks” ir iespējamība, ka var atgadīties notikums, kura rezultātā tiek pārkāpti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi;
- 18) “riskā pārvaldība” ir sistemātiska risku identifikācija un visu to pasākumu izpilde, kas vajadzīgi, lai ierobežotu tādu risku iestāšanos. Tas ietver tādas darbības kā datu un informācijas vākšana, risku analīze un novērtēšana, rīcības sagatavošana un veikšana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, pamatojoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts informācijas avotiem un stratēģijām;
- 19) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;
- 20) “partija” ir konkrētas sugas zvejas un akvakultūras produktu daudzums, kas sagatavots vienā un tajā pašā veidā un ir iegūts vienā un tajā pašā attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā un ar viena un tā pašā zvejas kuģa vai zvejas kuģu grupas darbību vai vienu un to pašu akvakultūras ražošanas vienību;
- 21) “apstrāde” ir process, kura gaitā sagatavo produktu. Tas ietver filetēšanu, iesaiņošanu, konservēšanu, saldēšanu, kūpināšanu, sāļšanu, vārīšanu, marinēšanu, vītināšanu vai zivju sagatavošanu tirgum jebkurā citā veidā;
- 22) “izkraušana” ir jebkura zvejas produktu daudzuma sākotnējā izkraušana no zvejas kuģa uz sauszemes;
- 23) “mazumtirdzniecība” ir darbības ar ūdeņu dzīvo resursu produktiem un/vai to apstrādi un to uzglabāšana tirdzniecības vietā vai piegāde tiešajam patērētājam, un tā ietver izplatīšanu;

- 24) “*daudzgadu plāni*” ir atjaunošanas plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 5. pantā, pārvaldības plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 6. pantā, kā arī citi Kopienas noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, un kas uz vairākiem gadiem paredz konkrētus pārvaldības pasākumus konkrētiem zivju krājumiem;
- 25) “*piekrastes valsts*” ir valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos vai ostās notiek darbība;
- 26) “*izpilde*” ir darbības, ko veic, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu;
- 27) “*sertificēta dzinēja jauda*” ir maksimālā nepārtraukta dzinēja jauda, ko var sasniegt pie dzinēja jaudas noņēmēja atloka atbilstīgi dalībvalstu iestāžu, klasifikācijas sabiedrību vai citu to ieceltu operatoru izdotam sertifikātam;
- 28) “*atpūtas zveja*” ir nekomerciālas zvejas darbības, kurās jūras ūdeņu dzīvības resursus izmanto atpūtas, tūrisma vai sporta vajadzībām;
- 29) “*pārvietošana*” ir zvejas darbības, kurās visu nozveju vai tās daļu nodod vai pārvieto no kopēja zvejas rīka uz kuģi vai no zvejas kuģa tilpnes vai zvejas rīkiem uz tādu zvejas tīklu, tvertni vai sprostu ārpus kuģa, kurā dzīvā nozveja tiek turēta līdz izkraušanai;
- 30) “*attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals*” ir apgabals, ko uzskata par vienību zvejniecības ģeogrāfiskai klasificēšanai, norādot kā FAO apakšapgabalū, rajonu vai apakšrajonu, vai, attiecīgā gadījumā, ICES statistisko taisnstūri, zvejas piepūles zonu, ekonomisko zonu vai apgabalu, kas noteikts ar ģeogrāfiskām koordinātām;
- 31) “*zvejas kuģis*” ir kuģis, kas aprīkots ūdeņu dzīvības resursu komerciālai izmantošanai;
- 32) “*zvejas iespēja*” ir tādas skaitliski noteiktas juridiskas zvejas tiesības, kas izteiktas kā nozveja un/vai zvejas piepūle.

II SADAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

5. pants

Vispārīgi principi

1. Dalībvalstis kontrolē darbības, ko kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā fiziska vai juridiska persona veic attiecīgo dalībvalstu teritorijā un to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, jo īpaši šādas darbības: zvejas darbības, pārkraušana citā kuģī, zivju pārvešana uz sprostiem vai akvakultūras objektiem, tostarp nobarošanas audzētavām, zivsaimniecības un akvakultūras produktu izkraušana, importēšana, transportēšana, apstrāde, tirdzniecība un uzglabāšana.

2. Dalībvalstis kontrolē arī piekļuvi ūdeņiem un resursiem un kontrolē darbības ārpus Kopienas ūdeņiem, ko veic Kopienas zvejas kuģi, kuri kuģo ar to karogu, un, neskarot karoga dalībvalsts primāro atbildību, to valstspiederīgie.

3. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, iedala piemērotus finansiālos resursus, cilvēkresursus un tehniskos resursus un izveido visas administratīvās un tehniskās struktūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā veikto darbību kontroli, inspekciju un noteikumu izpildi. Tās kompetentajām iestādēm un ierēdņiem dara pieejamus visus piemērotos līdzekļus, kuri tām dod iespēju pildīt savus uzdevumus.

4. Katra dalībvalsts nodrošina, lai kontroli, inspekciju un noteikumu izpildi veiktu, nepieļaujot diskrimināciju attiecībā uz sektoriem, kuģiem vai personām un pamatojoties uz riska pārvaldību.

5. Katrā dalībvalstī ir viena iestāde, kas koordinē visu valsts kontroles iestāžu kontroles darbības. Tā ir atbildīga arī par to, lai tiktu koordinēta ar zvejas darbībām saistītas informācijas vākšana, apstrāde un apstiprināšana, par ziņošanu un informācijas piegādes nodrošināšanu Komisijai, Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 768/2005⁽¹⁾, citām dalībvalstīm un par sadarbību ar tām, un, attiecīgā gadījumā, trešām valstīm un par sadarbību ar tām.

6. Saskaņā ar 103. pantā noteikto procedūru Regulā (EK) Nr. 1198/2006 paredzēto Eiropas Zivsaimniecības fonda ieguldījumu un Kopienas finansiālo ieguldījumu Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktā minētajos pasākumos izmaksā ar nosacījumu, ka dalībvalstis ir izpildījušas pienākumu nodrošināt to, ka ir ievēroti un izpildīti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi, kas saistīti ar finansētiem pasākumiem vai ietekmē to efektivitāti, un šajā nolūkā izveidot un uzturēt efektīvu kontroles, inspekcijas un noteikumu izpildes sistēmu.

7. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajiem pienākumiem nodrošina šīs regulas mērķu īstenošanu Kopienas finansiālās palīdzības pārvaldības un kontroles jomā.

III SADAĻA

VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEKĻUVI ŪDEŅIEM UN RESURSIEM

6. pants

Zvejas licence

1. Kopienas zvejas kuģi ūdeņu dzīvības resursu komerciālai izmantošanai var lietot tikai tad, ja tam ir derīga zvejas licence.

⁽¹⁾ OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.

2. Karoga dalībvalsts nodrošina to, ka zvejas licencē ietvertā informācija ir pareiza un atbilst tai, kas norādīta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 15. pantā minētajā Kopienas zvejas flotes reģistrā.

3. Karoga dalībvalsts uz laiku aptur zvejas licenci kuģim, kuram minētā dalībvalsts noteikusi īslaicīgu lietošanas aizliegumu vai kura zvejas atļauja ir apturēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 4. punktu.

4. Karoga dalībvalsts anulē zvejas licenci kuģim, kuram piemēro kapacitātes koriģēšanas pasākumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 3. punktā, vai kura zvejas atļauja ir anulēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 4. punktu.

5. Karoga dalībvalsts izdod, pārvalda un anulē zvejas atļauju atbilstīgi sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

7. pants

Zvejas atļauja

1. Kopienas zvejas kuģim, kas darbojas Kopienas ūdeņos, ir atļauts veikt konkrētas zvejas darbības tikai tad, ja tās ir norādītas derīgā zvejas atļaujā, ja uz zvejniecības vai zvejas zonām, kurās darbības ir atļautas, attiecas:

- a) zvejas piepūles režīms;
- b) daudzgadu plāns;
- c) zvejai ierobežota teritorija;
- d) zinātniskos nolūkos veikta zveja;
- e) citi Kopienas tiesību aktos noteikti gadījumi.

2. Ja dalībvalstī ir izveidota īpaša valsts zvejas atļauju shēma, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai izdotajās atļaujās ietvertās informācijas kopsavilkumu un attiecīgos kopējos skaitliskos datus par zvejas piepūli.

3. Ja karoga dalībvalsts ir pieņēmusi valsts noteikumus, lai izveidotu valsts zvejas atļauju shēmu tai pieejamo zvejas iespēju iedalīšanai atsevišķiem kuģiem, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai informāciju par zvejas kuģiem, kam atļauts iesaistīties zvejas darbībā konkrētā zvejniecībā, jo īpaši informāciju par ārējās identifikācijas numuru, attiecīgo zvejas kuģu nosaukumiem un atsevišķām tiem iedalītām zvejas iespējām.

4. Zvejas atļauju neizdod, ja attiecīgajam zvejas kuģim nav zvejas licences, kas saņemta saskaņā ar 6. pantu, vai ja tā zvejas licence ir apturēta vai anulēta. Zvejas atļauju automātiski anulē, ja kuģa attiecīgā zvejas licence ir pastāvīgi anulēta. To aptur, ja zvejas licence ir apturēta uz laiku.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

8. pants

Zvejas rīku marķēšana

1. Zvejas kuģa kapteinis ievēro nosacījumus un ierobežojumus, kas attiecas uz zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanu un identifikāciju.

2. Sīki izstrādātus noteikumus zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanai un identifikācijai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

9. pants

Kuģu satelītnovērošanas sistēma

1. Dalībvalstīs darbojas kuģu satelītnovērošanas sistēma, lai efektīvi uzraudzītu ar to karogu kuģojošu zvejas kuģu zvejas darbības visur, kur šie kuģi atrodas, un zvejas darbības dalībvalstu ūdeņos.

2. Neskarot daudzgadu plānos ietvertos īpašos noteikumus, uz Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, ir uzstādīta pilnībā funkcionējoša ierīce, kas ļauj automātiski noteikt kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus. Turklāt tā ļauj karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centram iegūt datus par zvejas kuģi. Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem, šo pantu piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

3. Ja zvejas kuģis atrodas citas dalībvalsts ūdeņos, karoga dalībvalsts kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus par minēto kuģi dara pieejamus, automātiski tos pārraidot piekrastes dalībvalstu zvejas uzraudzības centram. Kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus pēc pieprasījuma dara pieejamus arī tai dalībvalstij, kuras ostās zvejas kuģis, visticamāk, izkraus nozveju vai kuras ūdeņos zvejas kuģis, visticamāk, turpinās zvejas darbības.

4. Ja Kopienas zvejas kuģis darbojas trešās valsts ūdeņos vai tālējās apgabalos, kur zvejas resursus pārvalda starptautiska organizācija, un ja tas ir paredzēts nolīgumā ar minēto trešo valsti vai spēkā esošos minētās starptautiskās organizācijas noteikumos, minētos datus dara pieejamus arī attiecīgajai valstij vai organizācijai.

5. Dalībvalsts var atbrīvot no prasības ierīkot kuģu satelītnovērošanas sistēmu tādus Kopienas zvejas kuģus, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

6. Uz trešo valstu zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, un trešo valstu zvejas palīgkuģiem, kuri Kopienas ūdeņos veic zvejas palīgdarbības, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automatiski noteikt minētā kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus tāpat, kā to dara Kopienas zvejas kuģi.

7. Dalībvalstīs tiek izveidoti un darbojas zvejas uzraudzības centri, kas uzrauga zvejas darbības un zvejas piepūli. Konkrētas dalībvalsts zvejas uzraudzības centri uzrauga zvejas kuģus, kuri kuģo ar tās karogu, neatkarīgi no tā, kādos ūdeņos tie darbojas vai kurā ostā atrodas, kā arī Kopienas zvejas kuģus, kuri kuģo ar citu dalībvalstu karogu, un trešo valstu zvejas kuģus, kuriem piemēro prasību par kuģu satelītnovērošanas sistēmu un kuri darbojas konkrētās dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos.

8. Katra karoga dalībvalsts izraugās kompetentās iestādes, kas atbild par zvejas uzraudzības centriem, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecīgiem zvejas uzraudzības centriem ir pienācīgi personālrēsu un ka tie ir aprīkoti ar datortehniku un programmatūru, kas ļauj veikt automatisku datu apstrādi un elektronisku datu pārraidi. Dalībvalstis nodrošina dublēšanas un atjaunošanas procedūras sistēmas kļūmes gadījumā. Dalībvalstīm var būt kopīgi zvejas uzraudzības centri.

9. Dalībvalsts var jebkuram tādām zvejas kuģim, kurš kuģo ar tās karogu, piemērot pienākumu ierīkot kuģu satelītnovērošanas sistēmu.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

10. pants

Automātiskās identifikācijas sistēma

1. Saskaņā ar II pielikuma I daļas 3. punktu Direktīvā 2002/59/EK zvejas kuģis, kura lielākais kopējais garums pārsniedz 15 metrus, ir aprīkots ar automatiskās identifikācijas sistēmu, ko uztur darbībā un kas atbilst veiktspējas standartiem, ko Starptautiskā Jūrniecības organizācija izstrādājusi atbilstīgi 1974. gada SOLAS konvencijas V nodaļas 2.4.5. iedaļas 19. noteikumam.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un ir mazāks par 18 metriem – no 2014. gada 31. maija;

b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 18 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2013. gada 31. maija;

c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 45 metriem – no 2012. gada 31. maija.

3. Dalībvalstis var izmantot automatiskās identifikācijas sistēmas datus, ja tādi dati ir pieejami, lai veiktu kontrolpārbaudi ar citiem pieejamiem datiem saskaņā ar 109. un 110. pantu. Šādā nolūkā dalībvalstis nodrošina to, ka automatiskās identifikācijas sistēmas dati par zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu, ir pieejami to valsts zivsaimniecības kontroles iestādēm.

11. pants

Kuģu noteikšanas sistēma

Ja dalībvalstīm ir skaidri pierādījumi rentabilitātei salīdzinājumā ar tradicionāliem kontroles līdzekļiem, ko izmanto, lai noteiktu zvejas kuģus, tās izmanto kuģu noteikšanas sistēmu, kas atrašanās vietas datus, kuri iegūti no attēliem, kas uztverti no attāluma un kas nosūtīti no satelītiem vai citām līdzvērtīgām sistēmām, ļauj tām salīdzināt ar datiem, ko saņēmusi kuģu satelītnovērošanas sistēma vai automatiskās identifikācijas sistēma, lai novērtētu zvejas kuģu klātbūtni apgabalā. Dalībvalstis nodrošina, ka to zvejas uzraudzības centriem ir tehniskā kapacitāte kuģu noteikšanas sistēmas izmantošanai.

12. pants

Pārraudzības darbību datu pārraidīšana

Kuģu satelītnovērošanas sistēmas, automatiskās identifikācijas sistēmas un kuģu noteikšanas sistēmas datus, kas savākti saskaņā ar šo regulu, var pārraidīt Kopienas aģentūrām un kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas iesaistītas pārraudzības darbībās šādos nolūkos: kuģošanas drošība un drošums, robežkontrolē, jūras vides aizsardzība un vispārējā tiesībsardzība.

13. pants

Jaunās tehnoloģijas

1. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, var pieņemt lēmumu par pienākumu izmantot elektroniskas uzraudzības ierīces un līdzekļus izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi. Lai novērtētu izmantojamo tehnoloģiju, dalībvalstis pēc savas ierosmes vai sadarbībā ar Komisiju vai tās izraudzītu struktūru līdz 2013. gada 1. jūnijam īsteno izmēģinājuma projektus par līdzekļiem izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi.

2. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, var pieņemt lēmumu par citu jaunu zivsaimniecības kontroles tehnoloģiju ieviešanu, ja tādas tehnoloģijas rentabli nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu labāku ievērošanu.

IV SADAĻA
ZVEJAS KONTROLE

I NODAĻA

Zvejas iespēju izmantošanas kontrole

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

14. pants

Zvejas žurnāla aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, savā zvejas žurnālā reģistrē darbības un jo īpaši ieraksta visus nozvejotos un uz kuģa paturētos katras sugas īpatņu daudzumus, ja tie pārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā zvejas žurnālā jo īpaši ietver šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- c) nozvejas datumu;
- d) iziešanas no ostas un ienākšanas ostā datumu un zvejas reisa ilgumu;
- e) zvejas rīka veidu, linuma acs izmēru un parametrus;
- f) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts dzīvsvara kilogramos, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- g) zvejas darbību skaitu.

3. Zvejas žurnālā reģistrētais uz kuģa paturēto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 10 % attiecībā uz visām sugām.

4. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi zvejas žurnālā arī reģistrē visus izmetumus, kuru apjoms attiecībā uz katru sugu pārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu.

5. Zvejniecībās, kurām noteikts Kopienas zvejas piepūles režīms, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi apgabalā pavadīto laiku reģistrē un zvejas žurnālos uzskaita šādi:

- a) attiecībā uz velkamiem zvejas rīkiem:
 - i) ieiešana attiecīgā apgabalā esošā ostā un iziešana no tās;
 - ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem;

iii) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, pirms tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā;

- b) attiecībā uz stacionāriem zvejas rīkiem:
 - i) ieiešana attiecīgā apgabalā esošā ostā un iziešana no tās;
 - ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem;
 - iii) datums un laiks, kad minētajos apgabalos tika ievietoti vai pārlikti stacionāri zvejas rīki;
 - iv) datums un laiks, kad tika pabeigtas zvejas darbības ar stacionāriem zvejas rīkiem;
 - v) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, pirms tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā.

6. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 48 stundas pēc izkraušanas iesniedz zvejas žurnāla informāciju:

- a) savai karoga dalībvalstij; un
- b) ja izkraušana notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

7. Lai pārrēķinātu uzglabāto vai apstrādāto zivju svaru zivju dzīvsvārā, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi izmanto pārrēķina koeficientu, kas noteikts saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

8. To trešo valstu zvejas kuģu kapteiņi, kas darbojas Kopienas ūdeņos, šajā pantā minēto informāciju reģistrē tādā pašā veidā kā Kopienas zvejas kuģu kapteiņi.

9. Par zvejas žurnālā reģistrēto datu pareizību atbild kapteinis.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

15. pants

Zvejas žurnāla elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģa lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, elektroniski reģistrē 14. pantā minēto informāciju un vismaz reizi dienā elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, 14. pantā minēto informāciju nosūta pēc karoga dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma un jebkurā gadījumā pārsūta attiecīgos zvejas žurnāla datus pēc pēdējo zvejas darbu pabeigšanas un pirms iebrušanas ostā.

3. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

4. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

5. Kopienas zvejas kuģu kapteiņus, kas elektroniski reģistrē un nosūta datus par veiktajām zvejas darbībām, atbrīvo no pienākuma aizpildīt papīra formāta zvejas žurnālu, izkraušanas deklarāciju un pārkraušanas citā kuģī deklarāciju.

6. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus par elektroniskās ziņošanas sistēmu izmantošanu kuģos, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos. Par kuģiem, kuriem piemēro šādus nolīgumus, šādos ūdeņos papīra formāta zvejas žurnālu neaizpilda.

7. Dalībvalsts var uzlikt par pienākumu vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteiņi, kuri kuģo ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 14. pantā minētos datus.

8. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

16. pants

Zvejas kuģi, uz kuriem neattiecas prasība par zvejas žurnālu

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, uz kuriem neattiecas 14. un 15. pantā minētās prasības, lai nodrošinātu, ka minētie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto uzraudzību, katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot šā plāna izstrādē izmantotās metodes. Paraugu ņemšanas plāni ir pēc iespējas nemainīgi laikā un standartizēti attiecīgajos ģeogrāfiskajos apgabalos.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar to tiesību aktiem pieprasa iesniegt 14. pantā minētos zvejas žurnālus zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem un kuri kuģo ar to karogu, ir atbrīvotas no šā panta 1. un 2. punktā paredzētā pienākuma.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, pārdošanas zīmes, ko iesniedz atbilstīgi 62. pantam un 63. pantam, pieņem kā alternatīvu pasākumu paraugu ņemšanas plāniem.

17. pants

Iepriekšēja paziņošana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, kuri zvejo krājumus, kas ietverti daudzgadu plānā, un kuriem saskaņā ar 15. pantu piemēro pienākumu elektroniski reģistrēt datus zvejas žurnālā, vismaz četras stundas pirms paredzamās ierašanās ostā paziņo sava kuģa karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) galamērķa ostas nosaukumu un ostā izešanas nolūku, piemēram, izkraušanu, pārkraušanu citā kuģī vai pakalpojumu izmantošanu;
- c) zvejas reisa datumus un attiecīgos ģeogrāfiskos apgabalus, kuros gūtas nozvejas;
- d) paredzamo ostā ierašanās datumu un laiku;
- e) zvejas žurnālā reģistrēto katras sugas daudzumu;
- f) katras sugas daudzumu, kas jāizkrauj vai jāpārkrauj citā kuģī.

2. Ja Kopienas zvejas kuģim plānots ienākt tādas dalībvalsts ostā, kas nav šā kuģa karoga valsts, tad karoga valsts kompetentās iestādes pēc iepriekšējā paziņojuma saņemšanas to nekavējoties elektroniski pārsūta piekrastes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut agrāku ienākšanu ostā.

4. Regulas 15. pantā minētos zvejas žurnāla datus un elektronisku iepriekšēju paziņojumu var elektroniski pārsūtīt vienā reizē.

5. Par elektroniskā iepriekšējā paziņojumā reģistrēto datu pārveidību atbild kapteinis.

6. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas laikposmu, *inter alia*, ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās attiecīgie kuģi reģistrēti.

18. pants

Iepriekšējs paziņojums par izkraušanu citā dalībvalstī

1. Zvejas kuģu kapteiņi, kuriem nav pienākuma elektroniski reģistrēt zvejas žurnāla datus, kamēr nav stājušies spēkā 15. panta 3. punktā minētie noteikumi, un kuri ir iecerējuši izmantot ostu vai izkraušanas vietu piekrastes dalībvalstī, kas nav šā kuģa karoga dalībvalsts, vismaz četras stundas pirms ierašanās ostā paziņo piekrastes dalībvalsts kompetentajām iestādēm 17. panta 1. punktā minēto informāciju.

2. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut agrāku ienākšanu ostā.

19. pants

Atļauja ieiet ostā

Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var liegt zvejas kuģim ienākt ostā, ja 17. un 18. pantā minētā informācija nav pilnīga, izņemot nepārvaramas varas apstākļos.

20. pants

Pārkraušana citā kuģī

1. Jūrā veikt pārkraušanu citā kuģī Kopienas ūdeņos ir aizliegts. To drīkst veikt tikai ar attiecīgu atļauju un ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus, dalībvalstu ostās vai vietās, kas atrodas tuvu dalībvalsts krastam, kuras apstiprinātas šim nolūkam, un saskaņā ar 43. panta 5. punktā paredzētajiem noteikumiem.

2. Ja pārkraušanu citā kuģī pārtrauc, pirms tās atsākšanas var būt vajadzīga atļauja.

3. Šajā pantā pārvietošanu un darbības, kurās izmanto pāra trali, un zvejas darbības ar divu vai vairāku Kopienas zvejas kuģu kopīgu iesaistīšanos neuzskata par pārkraušanu citā kuģī.

21. pants

Deklarācijas par pārkraušanu citā kuģī aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, veicot pārkraušanu citā kuģī, aizpilda deklarāciju par pārkraušanu citā kuģī (pārkraušanas deklarāciju) un jo īpaši ieraksta visus citā kuģī pārkrautos vai saņemtos katras sugas īpatņu daudzumus, ja tie pārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu.

2. Pārkraušanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:

a) zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, un saņēmēja zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;

b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;

c) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;

d) saņēmēja zvejas kuģa galamērķa ostu;

e) apstiprināto ostu, kurā veic pārkraušanu.

3. Pārkraušanas deklarācijā reģistrētais pārkrauto vai saņemto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 10 % attiecībā uz visām sugām.

4. Gan zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, gan saņēmēja zvejas kuģa kapteinis pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 48 stundas pēc pārkraušanas iesniedz pārkraušanas deklarāciju:

a) savai (savām) karoga dalībvalstij (dalībvalstīm); un

b) ja pārkraušana citā kuģī notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Gan zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, gan saņēmēja zvejas kuģa kapteinis ir atbildīgi par pārkraušanas deklarācijā reģistrēto datu pareizību.

6. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas laikposmu, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, pārkraušanas vietām un ostām, kurās konkrētie kuģi reģistrēti.

7. Pārkraušanas deklarācijas procedūras un veidlapas izstrādā saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

22. pants

Pārkraušanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, elektroniski reģistrē 21. pantā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta pārkraušana citā kuģī, elektroniski nosūta to karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

3. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

4. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

5. Ja Kopienas zvejas kuģis pārkrauj citā kuģī savas nozvejas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, tad karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc pārkraušanas deklarācijas datu saņemšanas elektroniski nosūta minētos datus to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kur nozveja tika pārkrauta un kur ir nozvejas galamērķis.

6. Dalībvalsts var paredzēt vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteiņi, kuri kuģo ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 21. pantā minētos datus.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

23. pants

Izkraušanas deklarācijas aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis, kura kuģa lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, vai viņa pārstāvis aizpilda izkraušanas deklarāciju un jo īpaši ieraksta izkrautos katras sugas īpatņu daudzumus.

2. Izkraušanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- c) katras sugas daudzumu, kas izteikts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- d) izkraušanas ostu.

3. Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 48 stundas pēc tam, kad pabeigta izkraušana, izkraušanas deklarāciju iesniedz:

- a) savai karoga dalībvalstij; un
- b) ja izkraušana notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Par izkraušanas deklarācijā reģistrēto datu pareizību atbild kapteinis.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

24. pants

Izkraušanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis, kura kuģa lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, vai viņa pārstāvis elektroniski reģistrē 23. pantā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta izkraušana, elektroniski nosūta to karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

3. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

4. Ja Kopienas zvejas kuģis izkrauļ savas nozvejas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, tad karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc izkraušanas deklarācijas datu saņemšanas elektroniski nosūta minētos datus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur nozveja tika izkrauta.

5. Kopienas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kurš 23. pantā minēto informāciju reģistrē elektroniski un kurš nozveju izkrauļ dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, ir atbrīvots no prasības piekrastes dalībvalstij iesniegt izkraušanas deklarāciju uz papīra.

6. Dalībvalsts var paredzēt vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteini, kuri kuģo ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 23. pantā minētos datus.

7. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

8. Izkraušanas deklarācijas procedūras un veidlapas nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

25. pants

Kuģi, uz kuriem neattiecas prasība par izkraušanas deklarāciju

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, uz kurām neattiecas 23. un 24. pantā minētās izkraušanas deklarācijas iesniegšanas prasības, lai nodrošinātu, ka minētie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto uzraudzību, katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot, kādas metodes izmantotas šā plāna izstrādē. Paraugu ņemšanas plāni ir pēc iespējas nemainīgi laikā un standartizēti attiecīgajos ģeogrāfiskajos apgabalos.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar to tiesību aktiem pieprasa iesniegt 23. pantā minētās izkraušanas deklarācijas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem un kuri kuģo ar to karogu, ir atbrīvotas no šā panta 1. un 2. punktā izklāstītās prasības.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, pārdošanas zīmes, kuras iesniedz atbilstīgi 62. un 63. pantam, pieņem kā alternatīvu pasākumu paraugu ņemšanas plāniem.

2. iedaļa

Zvejas piepūles kontrole

26. pants

Zvejas piepūles uzraudzība

1. Dalībvalstis kontrolē atbilstību zvejas piepūles režīmiem ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle. Tās nodrošina, ka zvejas kuģi, kas kuģo ar to karogu, atrodas tajos ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, kad šie kuģi pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā darbojas zvejniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, tikai tad, ja tiem pieejamā maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles robeža nav sasniegta un ja katram zvejas kuģim pieejamā piepūle nav izmantota.

2. Neskarot īpašus noteikumus, ja zvejas kuģis, kas pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā darbojas zvejniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vienas dienas laikā šķērso divus vai vairākus ģeogrāfiskos apgabalus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, tad izmantoto zvejas piepūli ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar minēto zvejas rīku vai šādu zveju un ģeogrāfisko apgabalu, kurā pavadīta lielākā daļa laika minētajā dienā.

3. Ja dalībvalsts saskaņā ar 27. panta 2. punktu ir atļāvusi zvejas kuģim izmantot vairāk par vienu zvejas rīku vai rīkus, kas ietilpst vairāk nekā vienā zvejas rīku grupā, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, konkrētā zvejas reģistrā ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, šajā reģistrā izmantoto zvejas piepūli vienlaikus ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas pieejama attiecīgajai dalībvalstij un saistīta ar katru no šādiem zvejas rīkiem vai to grupām un šādiem ģeogrāfiskiem apgabaliem.

4. Ja šie zvejas rīki ietilpst vienā zvejas rīku grupā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas piepūli, ko ģeogrāfiskā apgabalā izmanto zvejas kuģi, uz kuru klāja ir minētie zvejas rīki, tikai vienreiz ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar šādu zvejas rīku grupu un šādu ģeogrāfisko apgabalu.

5. Dalībvalstis reglamentē savas flotes zvejas piepūli ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, ja kuģi pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, un tās atbilstīgi rīkojas, ja pieejamā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle ir gandrīz sasniegta, lai nodrošinātu, ka izmantotā zvejas piepūle nepārsniedz noteikto limitu.

6. Attiecīgā apgabalā pavadīta diena ir nepārtraukts 24 stundu laikposms vai šāda laikposma daļa, kad zvejas kuģis atrodas ģeogrāfiskajā apgabalā un ir ārpus ostas vai attiecīgajā gadījumā izmanto savu zvejas rīku. Laiku, no kura sāk skaitīt nepārtrauktu apgabalā pavadītu diennakti, nosaka pēc tās dalībvalsts ieskatiem, ar kuras karogu kuģo attiecīgais zvejas kuģis. Diena ārpus ostas ir nepārtraukts 24 stundu laikposms vai šāda laikposma daļa, kad zvejas kuģis neatrodas ostā.

27. pants

Paziņošana par zvejas rīkiem

1. Neskarot īpašus noteikumus, attiecīgajos ģeogrāfiskos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms un kuros piemēro zvejas rīku ierobežojumu vai kuros maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle ir noteikta dažādiem zvejas rīkiem vai zvejas rīku grupām, pirms katra laikposma, uz kuru attiecas maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo, kādu zvejas rīku vai attiecīgā gadījumā zvejas rīkus viņš paredzējis izmantot gaidāmajā laikposmā. Pirms nav sniegts minētais paziņojums, zvejas kuģis nedrīkst zvejot ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms.

2. Ja zvejas piepūles režīmā ir atļauts ģeogrāfiskā apgabalā izmantot zvejas rīkus, kas ietilpst vairāk nekā vienā zvejas rīku grupā, vairāku zvejas rīku izmantošanai zvejas reisā jāsaņem karoga dalībvalsts atļauja.

28. pants

Zvejas piepūles ziņojums

1. Ja Padome tā nolēmusi, tad attiecībā uz Kopienas zvejas kuģiem, kuri nav aprīkoti ar funkcionējošu kuģu satelītnovērošanas sistēmu, kā minēts 9. pantā, vai kuri elektroniski nenosūta zvejas žurnāla datus, kā minēts 15. pantā, un uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, šo zvejas kuģu kapteiņi nekavējoties pirms katras iebraukšanas ģeogrāfiskajā apgabalā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai pirms izbraukšanas no tā savas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgajā gadījumā piekrastes dalībvalstij zvejas piepūles ziņojuma formā paziņo pa teleksu, faksu, telefonu vai elektronisko pastu, ko saņēmējs pienācīgi reģistrē, vai pa radio caur radiostaciju, kas saskaņā ar Kopienas noteikumiem apstiprināta šādu ziņojumu saņemšanai, šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa nosaukumu, ārējās identifikācijas zīmi, radio izsaukuma signālu un kuģa kapteiņa vārdu, uzvārdu;
- b) tā zvejas kuģa ģeogrāfiskās atrašanās vietu, uz ko attiecas paziņojums;
- c) datumu un laiku katrai iebraukšanai apgabalā un izbraukšanai no tā un attiecīgā gadījumā laikposma daļas;

d) uz kuģa paturēto nozveju pa sugām dzīvsvāra kilogramos.

2. Lai nodrošinātu piepūles ziņošanas pienākumu ievērošanu, dalībvalstis var īstenot alternatīvus kontroles pasākumus, saskaņojot tos ar tām dalībvalstīm, kuras skar attiecīgās dalībvalsts kuģu zvejas darbības. Šie pasākumi ir tikpat efektīvi un pārredzami kā 1. pantā paredzētās prasības ziņojumam, un par tiem pirms to īstenošanas paziņo Komisijai.

29. pants

Atbrīvojumi

1. Zvejas kuģis, kas pārvadā zvejas rīkus, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, var tranzītā šķērsot ģeogrāfisko apgabalu, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, ja tam nav zvejas atļaujas minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai ja tas ir iepriekš paziņojis savām kompetentajām iestādēm par nodomu tranzītā šķērsot apgabalu. Kamēr zvejas kuģis atrodas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, visus zvejas rīkus, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms un kuri uz tā atrodas, droši nostiprina un uzglabā saskaņā ar 47. pantā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Dalībvalsts var izvēlēties neieskaitīt pieejamā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē tāda zvejas kuģa darbības, kas ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, veic ar zveju neiesaistītas darbības, ja zvejas kuģis iepriekš paziņo savai karoga dalībvalstij par šādiem nodomiem, darbības veidu un to, ka tas uz minēto laiku atsakās no savas zvejas atļaujas. Šajā laikā uz šādiem zvejas kuģiem nedrīkst būt ne zvejas rīki, ne zivis.

3. Dalībvalsts var izvēlēties neieskaitīt maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē tāda zvejas kuģa darbības, kas ir atradies ģeogrāfiskajā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, bet nav zvejojis, jo tas ir palīdzējis citam zvejas kuģim ārkārtas situācijā vai pārvadājis ievainotas personas neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanai. Mēneša laikā pēc tāda lēmuma pieņemšanas karoga dalībvalsts informē Komisiju un sniedz pierādījumus par sniegto ārkārtas palīdzību.

30. pants

Zvejas piepūles pilnīga izmantošana

1. Neskarot 29. pantu un 31. pantu, ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā uz zvejas rīkiem attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis, uz kura klāja ir šāds zvejas rīks vai zvejas rīki, paliek ostā vai ārpus šā ģeogrāfiskā apgabala atlikušo laikposmu, uz ko šāds režīms attiecas, ja:

- a) tas ir pilnībā izmantojis maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles daļu, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un tam piešķirto zvejas rīku vai rīkiem; vai

b) ja maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un zvejas rīku vai zvejas rīkiem un kas ir piešķirta minētā kuģa karoga dalībvalstij, ir pilnībā izmantota.

2. Neskarot 29. pantu, ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā uz zvejniecību attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis nenodarbojas ar šādu zvejniecību šajā apgabalā, ja:

a) tas ir pilnībā izmantojis tam piešķirtās maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles daļu, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un attiecīgo zvejniecību; vai

b) ja maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un attiecīgo zvejniecību un kas ir piešķirta minētā kuģa karoga dalībvalstij, ir pilnībā izmantota.

31. pants

Zvejas kuģi, kas atbrīvoti no zvejas piepūles režīma piemērošanas

Šī iedaļa neattiecas uz zvejas kuģiem tādā mērā, kādā tie ir atbrīvoti no zvejas režīma piemērošanas.

32. pants

Sīki izstrādāti noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs iedaļas piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

3. iedaļa

Dalībvalstu veikta datu reģistrēšana un apmaiņa

33. pants

Nozvejas un zvejas piepūles reģistrēšana

1. Katra karoga dalībvalsts visus attiecīgos, jo īpaši 14., 21., 23., 28. un 62. pantā minētos datus par zvejas iespējām, kuri minēti šajā nodaļā, reģistrē gan izkrāvumu, gan attiecīgā gadījumā, zvejas piepūles izteiksmē un glabā minēto datu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk atbilstīgi valsts noteikumiem.

2. Neskarot īpašus Kopienas tiesību aktos paredzētos noteikumus, katru mēnesi līdz 15. datumam katra karoga dalībvalsts datorizēti paziņo Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai apkopotus datus:

a) par krājumu daudzumiem vai krājumu grupām, uz kuriem attiecas KPN vai kvotas un kuri izkrauti iepriekšējā mēnesī; un

b) par iepriekšējā mēnesī izmantoto zvejas piepūli katrā zvejas apgabalā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā par katru zvejniecību, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms.

3. Atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, attiecībā uz krājumu daudzumiem, kuri izkrauti no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, dalībvalstis reģistrē krājumu daudzumus, kurus to ostās izkrāvuši citu dalībvalstu zvejas kuģi, un paziņo par tiem Komisijai saskaņā ar šajā pantā noteiktajām procedūram.

4. Katra karoga dalībvalsts apkopotā veidā ar elektroniskiem līdzekļiem informē Komisiju līdz katra kalendārā ceturkšņa pirmā mēneša beigām par krājumu daudzumiem, kuri nav 2. punktā minētie un kuri izkrauti iepriekšējā ceturksnī.

5. Visas nozvejas, kuras Kopienas zvejas kuģi nozvejojuši no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, ierēķina karoga dalībvalsts kvotas izlietojumā katram attiecīgam krājumam vai krājumu grupai neatkarīgi no izkraušanas vietas.

6. Nozveju, kas veikta zinātniskās pētniecības nolūkā un kas tiek laista tirgū un pārdota, ieskaita kvotas izlietojumā, kas piemērojama karoga dalībvalstij, ciktāl šī nozveja pārsniedz 2 % no attiecīgajām kvotām. Padomes Regulas (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾ 12. panta 2. punktu nepiemēro zinātniskās pētniecības braucieniem, kuru laikā veikta nozveja.

7. Neskarot XII sadaļu, dalībvalstis var līdz 2011. gada 30. jūnijam īstenot izmēģinājuma projektus ar Komisiju un tās izraudzītu struktūru par attālu reāllaika piekļuvi dalībvalstu datiem, kas reģistrēti un apstiprināti atbilstīgi šai regulai. Datu piekļuves veids un procedūras tiek apsvērti un pārbaudīti. Dalībvalstis līdz 2011. gada 1. janvārim informē Komisiju par to, vai tās plāno veikt izmēģinājuma projektus. No 2012. gada 1. janvāra Padome var pieņemt lēmumu par citu tādu datu nosūtīšanas veidu un biežumu, kurus dalībvalstis nosūta Komisijai.

8. Izņemot to zvejas piepūli, ko izmantojuši zvejas kuģi, kuri atbrīvoti no zvejas piepūles režīma piemērošanas, visu zvejas piepūli, ko izmantojuši Kopienas zvejas kuģi, kuri pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejniecībā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, ģeogrāfiskā apgabalā, uz ko attiecas minētais zvejas piepūles režīms, ieskaita maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas karoga dalībvalstij piešķirta attiecībā uz šo ģeogrāfisko apgabalu un uz šādiem zvejas rīkiem vai uz šādu zveju.

⁽¹⁾ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

9. Zvejas piepūli, ko ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis izmanto saistībā ar pētniecību, ja tas pārvadā zvejas rīku vai zvejas rīkus, uz ko attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejniecībā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, ieskaita minētā kuģa karoga dalībvalstij piešķirtās maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar minēto zvejas rīku vai zvejas rīkiem vai ar minēto zveju un ģeogrāfisko apgabalu, ja piepūles izmantošanas laikā iegūtā nozveja tiek laista tirgū un pārdota, ciktāl tā pārsniedz 2 % no piešķirtās zvejas piepūles. Regulas (EK) Nr. 199/2008 12. panta 2. punktu nepiemēro zinātniskās pētniecības braucieniem, kuru laikā veikta nozveja.

10. Komisija var pieņemt noteikumus, kādā formātā pārsūtāmi šajā pantā minētie dati, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

34. pants

Dati par zvejas iespēju pilnīgu izmantošanu

Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja konstatē, ka:

- a) zvejas kuģi, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, minētās kvotas ir apguvuši 80 % apmērā; vai
- b) uzskata, ka ir sasniegti 80 % no maksimālā zvejas piepūles līmeņa, kas saistīts ar zvejas rīku vai zvejniecību un ģeogrāfisko apgabalu un kas piemērojams visiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, vai kādai to grupai.

Šādā gadījumā dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma sniedz tai sīkāku informāciju, nekā paredzēts 33. pantā, kā arī sniedz to biežāk.

4. iedaļa

Zvejas aizliegumu noteikšana

35. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana, ko veic dalībvalstis

1. Katra dalībvalsts nosaka dienu, no kuras:
 - a) uzskata, ka zvejas kuģi, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, ir pilnībā apguvuši minētās kvotas;
 - b) uzskata, ka ir pilnībā apgūta maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar zvejas rīku vai zvejniecību un ģeogrāfisko apgabalu un kas piemērojama visiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, vai to grupai.

2. No 1. punktā minētās dienas attiecīgā dalībvalsts aizliedz visiem attiecīgās zvejniecības zvejas kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, vai to daļai zvejojot no krājuma vai krājumu grupas, kuru kvota ir izsmelta, vai pārvadāt uz kuģa attiecīgo zvejas rīku ģeogrāfiskajā apgabalā, kur sasniegta maksimālā pieļaujamā zvejas piepūle, un jo īpaši paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, pārvietot un izkraut zivis, kas iegūtas pēc minētās dienas, un pieņemt lēmumu par dienu, līdz kurai atļauts pārkraut citā kuģī, pārvietot un izkraut nozvejas vai iesniegt par tām galīgas deklarācijas.

3. Attiecīgā dalībvalsts publisko 2. punktā minēto lēmumu un tūlīt paziņo to Komisijai. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā* un Komisijas publiskajā tīmekļa vietnē. No dienas, kad attiecīgā dalībvalsts ir publiskojusi šādu lēmumu, dalībvalstis nodrošina to, ka zvejas kuģi, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, vai to grupa to ūdeņos un to teritorijā šādas zivis nepatur uz kuģa, nepārkrauj citā kuģī, nepārvieto, vai neizkrauj vai nepārvadā attiecīgos zvejas rīkus attiecīgajos ģeogrāfiskajos apgabalos.

4. Komisija, izmantojot elektroniskus līdzekļus, nodrošina dalībvalstu piekļuvi paziņojumiem, kas saņemti atbilstīgi šim pantam.

36. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana, ko veic Komisija

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts nav ievērojusi pienākumu paziņot ikmēneša datus par zvejas iespējām, kā paredzēts 33. panta 2. punktā, tā var noteikt dienu, kurā minētās dalībvalsts zvejas iespējas uzskata par izmantotām 80 % apmērā, un aptuveno dienu, kurā zvejas iespējas uzskata par pilnībā izmantotām.

2. Ja Komisija uz 35. pantā minētās informācijas pamata vai pēc savas ierosmes konstatē, ka Kopienai, dalībvalstij vai dalībvalstu grupai pieejamās zvejas iespējas var uzskatīt par pilnībā izmantotām, Komisija informē par to attiecīgās dalībvalstis un aizliedz zvejas darbības attiecībā uz konkrēto apgabalu, zvejas rīku, krājumu, krājumu grupu vai konkrētajās zvejas darbībās iesaistīto floti.

37. pants

Korektīvi pasākumi

1. Ja Komisija ir aizliegusi zveju, jo ir aizdomas par dalībvalstij, dalībvalstu grupai vai Kopienai pieejamo zvejas iespēju pilnīgu izmantojumu, un tiek konstatēts, ka dalībvalsts faktiski nav pilnībā izmantojusi savas zvejas iespējas, piemēro šo pantu.

2. Ja netiek novērsti zudumi, kas nodarīti dalībvalstij, kurai aizliedza zvejojot, pirms tās zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pieņem pasākumus ar mērķi attiecīgi labot nodarīto zudumu. Šādi pasākumi var ietvert atvilkumus no ikvienas tādas dalībvalsts zvejas iespējām, kura ir pārsniegusi zvejas iespējas, lai tādējādi atvilktos daudzumus atbilstīgi iedalītu dalībvalstīm, kuru zvejas darbības tika aizliegtas, pirms to zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas.

3. Atvilkumus, kas minēti 2. punktā, un attiecīgus iedalījumus veic, galvenokārt ņemot vērā sugas un attiecīgos ģeogrāfiskos apgabalus, attiecībā uz kuriem bija noteiktas zvejas iespējas. Tos var veikt gadā, kurā nodarīts kaitējums, vai nākamajā gadā vai gados.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Flotes pārvaldības kontrole

1. iedaļa

Zvejas kapacitāte

38. pants

Zvejas kapacitāte

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgo pārbaužu veikšanu, lai nodrošinātu to, ka kopējā zvejas kapacitāte, kas atbilst dalībvalsts izdotajām zvejas licencēm, GT un kW izteiksmē nekad nav lielāka par maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas konkrētai dalībvalstij noteikta saskaņā ar:

- a) Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantu;
- b) Regulu (EK) Nr. 639/2004;
- c) Regulu (EK) Nr. 1438/2003; un
- d) Regulu (EK) Nr. 2104/2004.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz:

- a) zvejas kuģu reģistrāciju;
- b) zvejas kuģu dzinēja jaudas verifikāciju;
- c) zvejas kuģu tilpības verifikāciju;
- d) zvejas rīka veida, numura un parametru verifikāciju,

var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

3. Dalībvalstis 118. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par izmantotajām pārbaudes metodēm un norāda to struktūru nosaukumus un adreses, kuras ir atbildīgas par šā panta 2. punktā minēto verifikāciju veikšanu.

2. iedaļa

Dzinēja jauda

39. pants

Dzinēja jaudas uzraudzība

1. Ir aizliegts zvejojot ar zvejas kuģi, kuram ir dzinējs ar jaudu, kas pārsniedz to, kura noteikta zvejas licencē.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka netiek pārsniegta sertifikātā norādītā dzinēja jauda. Dalībvalstis 118. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par kontroles pasākumiem, ko tās veikušas, lai nodrošinātu, ka sertifikātā norādītā dzinēja jauda netiek pārsniegta.

3. Dalībvalstis var no zvejas kuģu operatoriem iekasēt visas izmaksas vai izmaksu daļas, kas radušās, sertificējot dzinēju jaudu.

40. pants

Dzinēja jaudas sertificēšana

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par dzinēja jaudas sertificēšanu un dzinēja sertifikāta izdošanu Kopienas zvejas kuģiem, kuru dzinēja vilces jauda pārsniedz 120 kilovatus (kW), izņemot kuģus, kuri izmanto tikai stacionārus zvejas rīkus vai bagarēšanas rīkus, zvejas palīgkuģus un kuģus, ko izmanto tikai akvakultūrā.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes oficiāli apliecina, ka 1. punktā minēto kuģu jaunie vilces dzinēji, palīgdzinēji un tehniski pārveidoti vilces dzinēji nevar radīt jaudu, kas lielāka par maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu, kur norādīta dzinēja sertifikātā. Šādu sertifikātu izdod tikai tad, ja dzinējs nevar radīt jaudu, kas lielāka par norādīto maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes dzinēja jaudas sertifikāciju var uzticēt klasifikācijas sabiedrībām vai citiem operatoriem, kam ir vajadzīgā lietpratība dzinēju jaudas tehniskai pārbaudei. Minētās klasifikācijas sabiedrības vai citi operatori sertificē vilces dzinēju kā tādu, kas nevar radīt lielāku jaudu par vilces dzinēja sertifikātā norādīto, tikai tad, ja dzinēja veiktspēju nav iespējams palielināt, pārsniedzot sertificēto jaudu.

4. Ir aizliegts izmantot jaunu vilces dzinēju, palīgdzinēju vai tehniski pārveidotu vilces dzinēju, ja šādu dzinēju nav oficiāli sertificējusi attiecīgā dalībvalsts.

5. Šo pantu no 2012. gada 1. janvāra piemēro zvejas kuģiem, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms. Attiecībā uz citiem kuģiem to piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

41. pants

Dzinēja jaudas verifikācija

1. Dalībvalstis pēc riska analīzes veic datu verifikāciju par dzinēja jaudas atbilstību, izmantojot paraugu ņemšanas plānu, kā pamatā ir Komisijas saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pieņemta metodika, un izmantojot visu informāciju, kas administrācijai pieejama par attiecīgā kuģa tehniskajiem parametriem. Jo īpaši tās pārbauda informāciju, kas ietverta:

- a) kuģu satelītnovērošanas sistēmas reģistros;
- b) zvejas žurnālā;
- c) starptautiskajā dzinēju radītā gaisa piesārņojuma novēršanas sertifikātā (*Engine International Air Pollution Prevention – EIAPP*), kas par dzinēju izdots saskaņā ar MARPOL 73/78 konvencijas VI pielikumu;
- d) klases sertifikātā, ko izdevusi organizācija, kura pilnvarota veikt kuģu inspekcijas un apsekojumus Direktīvas 94/57/EK nozīmē;
- e) sertifikātā par kuģa izmēģinājumu jūrā;
- f) Kopienas zvejas flotes reģistrā; un
- g) citos dokumentos, kas sniedz attiecīgu informāciju par kuģa dzinēja jaudu vai ar to saistītiem tehniskajiem parametriem.

2. Ja pazīmes pēc 1. punktā minētās informācijas analīzes liecina, ka zvejas kuģa dzinēja jauda ir lielāka, nekā norādīts tā zvejas licencē, dalībvalstis fiziski pārbauda dzinēja jaudu.

III NODAĻA

Daudzgažu plānu kontrole

42. pants

Pārkraušana citā kuģī ostā

1. Zvejas kuģi, kas veic zvejas darbības, uz ko attiecas daudzgažu plāns, nepārkrauj savu nozveju uz jebkuru citu kuģi apstiprinātās ostās vai vietās, kas atrodas tuvu krastam, ja tā nav nosvērta atbilstīgi 60. pantam.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, zvejas kuģi var pārkraut citā kuģī pelaģisko nozveju, uz kuru attiecas daudzgažu plāns un kura nav nosvērta, apstiprinātās ostās vai vietās, kas atrodas tuvu krastam, ar noteikumu, ka uz saņēmējkuģa atrodas kontroles novērotājs vai ierēdnis vai inspekciju veic, pirms saņēmējkuģis dodas prom pēc tam, kad pārkraušana ir pabeigta. Saņēmējkuģa kapteinis ir atbildīgs par piekrastes dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanu 24 stundās pirms saņēmējkuģa paredzētās izbraukšanas. Kontroles novērotāju vai ierēdni norīko saņēmējkuģa karaļa dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja saņēmējkuģis veic zvejas darbības pirms vai pēc minētās nozvejas saņemšanas, uz tā klāja ir kontroles novērotājs vai ierēdnis līdz brīdim, kad notiek saņemtais nozvejas izkraušana. Saņēmējkuģis izkrauj saņemto nozveju dalībvalsts ostā, kura saskaņā ar 43. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem apstiprināta šim nolūkam un kurā nozveju nosver saskaņā ar 60. un 61. pantu.

43. pants

Apstiprinātās ostas

1. Padome, pieņemot daudzgažu plānu, var lemt par maksimālo apjomu, kurš piemērojams daudzgažu plānā ietvertu sugu dzīvsvaram un, kuru pārsniedzot, zvejas kuģim pieprasa izkraut nozveju apstiprinātā ostā vai vietā, kas atrodas tuvu krastam.

2. Ja jāizkrauj zivju daudzums, kas pārsniedz 1. punktā minēto maksimālo apjomu, Kopienas zvejas kuģa kapteinis nodrošina to, ka šādu izkraušānu veic tikai apstiprinātā Kopienas ostā vai vietā, kas atrodas tuvu krastam.

3. Ja daudzgažu plānu piemēro reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija, izkraušānu vai pārkraušānu citā kuģī var veikt attiecīgās organizācijas līgumslēdzēja puses vai sadarbības partneres, kas nav līgumslēdzēja puse, ostā saskaņā ar noteikumiem, kurus paredzējusi reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija.

4. Katra dalībvalsts apstiprina ostas vai vietas, kas atrodas tuvu krastam, kurās notiek 2. punktā minētā izkraušana.

5. Lai ostu vai vietu, kura atrodas tuvu krastam, noteiktu par apstiprināto ostu, izpilda šādus nosacījumus:

- a) noteikto izkraušānas vai citā kuģī pārkraušānas laiku;
- b) noteikto izkraušānas vai citā kuģī pārkraušānas vietu;
- c) noteikto inspekcijas vai uzraudzības procedūru.

6. Ja osta vai vieta, kura atrodas tuvu krastam, ir noteikta par apstiprināto ostu attiecīgo sugu izkraušānai atbilstīgi daudzgažu plānam, to var izmantot jebkuru citu sugu izkraušānai.

7. Dalībvalstis no 5. punkta c) apakšpunktā noteikto prasību izpildes atbrīvo, ja valsts kontroles rīcības programmā, ko pieņem saskaņā ar 46. pantu, ir iekļauts plāns par to, kā veikt kontroli apstiprinātajās ostās, kompetentajām iestādēm nodrošinot līdzvērtīgu kontroles līmeni. Plānu uzskata par pietiekamu, ja to saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru apstiprina Komisija.

44. pants

Daudzgažu plānos iekļautas bentiskās nozvejas atsevišķa uzglabāšana

1. Visas tādu bentisko krājumu nozvejas, uz kurām attiecas daudzgažu plāns un kuras atrodas uz Kopienas zvejas kuģa, kura lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, katru ievieto atsevišķā kastē, nodalījumā vai konteinerā, nodalot dažādos krājumus tā, lai tos atšķirtu no citām kastēm, nodalījumiem vai konteineriem.

2. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi uzglabā daudzgažu plānos iekļautu bentisko krājumu nozveju atbilstīgi uzglabāšanas plānam, kurā aprakstīta dažādu sugu atrašanās kravas telpās.

3. Jebkādu daudzgažu plānā ietvertu bentisko krājumu nozvejas daudzumu ir aizliegts paturēt uz Kopienas zvejas kuģa vienā kastē, nodalījumā vai konteinerā kopā ar kādu citu zvejas produktu.

45. pants

Kvotu izmantošana reāllaikā

1. Kad daudzgažu plānā ietvertu krājumu kopējā nozveja ir sasniegusi noteiktu valsts kvotas robežvērtību, datus par nozveju Komisijai nosūta biežāk.

2. Padome pieņem lēmumu par attiecīgu piemērojamu robežvērtību un 1. punktā minēto datu nosūtīšanas biežumu.

46. pants

Valstu veiktas kontroles rīcības programmas

1. Dalībvalstis izstrādā valsts kontroles programmu, kas piemērojama katram daudzgažu plānam. Visas valsts kontroles programmas dara zināmas Komisijai vai dara pieejamas dalībvalsts tīmekļa vietnes drošajā daļā saskaņā ar 115. panta a) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis nosaka konkrētus inspekcijas kritērijus saskaņā ar I pielikumu. Tādus kritērijus nosaka saskaņā ar riska pārvaldību un periodiski pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti sasniegtie rezultāti. Inspekcijas kritērijus attīsta pakāpeniski, līdz tiek sasniegti I pielikumā noteiktie mērķa kritēriji.

IV NODAĻA

Tehnisko pasākumu kontrole

1. iedaļa

Zvejas rīku izmantošana

47. pants

Zvejas rīki

Zvejniecībā, kurā nav atļauts izmantot vairāk par vienu zvejas rīku veidu, citus zvejas rīkus nostiprina un uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai lietošanai, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- tīkli, atsvari un tamlīdzīgi rīki ir atvienoti no traņu durvīm un vilkšanas un tralēšanas kabeļiem un veļeriem;
- droši nostiprina un uzglabā zvejas tīklus, kas ir uz klāja vai virs tā;
- āķu jedas uzglabā uz apakšējiem klājiem.

48. pants

Pazaudēta zvejas rīka atgūšana

1. Uz Kopienas zvejas kuģiem ir iekārtas pazaudēta zvejas rīka atgūšanai.

2. Kopienas zvejas kuģa, kas pazaudējis zvejas rīku vai tā daļu, kapteinis cenšas to atgūt pēc iespējas drīzāk.

3. Ja pazaudētais zvejas rīks nav atgūstams, kuģa kapteinis informē karoga dalībvalsts kompetento iestādi, kas 24 stundās attiecīgi informē piekrastes dalībvalsts kompetento iestādi par:

- zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- pazaudētā zvejas rīka veidu;
- laiku, kad zvejas rīks pazaudēts;
- vietu, kurā zvejas rīks pazaudēts;
- pasākumus, kas veikti zvejas rīka atgūšanai.

4. Ja par zvejas rīku, ko atradušas dalībvalstu kompetentās iestādes, nav iesniegts paziņojums, ka tas ir pazaudēts, minētās iestādes var atgūt izmaksas no zvejas kuģa kapteiņa, kurš pazaudēja zvejas rīku.

5. Dalībvalsts var atbrīvot no 1. punktā izklāstītās prasības izpildes tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņus, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, ja tie:

- a) veic darbības tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā vairāk par 24 stundām, rēķinot no izbraukšanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

49. pants

Nozvejas sastāvs

1. Ja nozvejas, kas paturētas uz jebkura Kopienas zvejas kuģa, viena reisa laikā ir iegūtas ar zvejas rīkiem, kuriem ir dažāds minimālais linuma acs izmērs, sugu sastāvu aprēķina katrai nozvejas daļai, kas iegūta atšķirīgos apstākļos. Tādēļ visas izmaiņas, kas attiecas uz iepriekš izmantoto linuma acs izmēru, kā arī nozvejas sastāvu uz kuģa jebkurā šādu izmaiņu laikā ieraksta zvejas žurnālā.

2. Neskarot 44. pantu, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par pienākumu turēt uz kuģa apstrādātu produktu uzglabāšanas plānu (pa sugām), kurā norādīts, kurā kravas tilpnes vietā tie novietoti.

2. iedaļa

Zvejai ierobežoto teritoriju kontrole

50. pants

Zvejai ierobežoto teritoriju kontrole

1. Kopienas zvejas kuģu un trešo valstu zvejas kuģu zvejas darbības zvejas zonās, kuras Padome noteikusi par zvejai ierobežotām teritorijām, kontrolē piekrastes dalībvalsts zvejas uzraudzības centrs, kam ir sistēma, lai pamanītu un reģistrētu kuģu ieiešanu zvejai ierobežotās teritorijās, to šķērsošanu tranzītā un iziešanu no tām.

2. Papildus 1. punktā minētajam Padome nosaka dienu, no kuras zvejas kuģiem uz klāja ir operatīva sistēma, kas brīdina kapteini par ieiešanu zvejai ierobežotā teritorijā vai iziešanu no tās.

3. Datu pārraides biežums ir vismaz reizi 30 minūtēs, ja zvejas kuģis ir iegājis zvejai ierobežotā teritorijā.

4. Visiem zvejas kuģiem, kuriem nav atļauts zvejot zvejai ierobežotā teritorijā, ir atļauts tranzītā šķērsot šo teritoriju, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) visi zvejas rīki, kas atrodas uz kuģa, tranzīta laikā ir droši nostiprināti un uzglabāti; un
- b) ātrums tranzīta laikā ir ne mazāk kā seši mezgli, izņemot *force majeure* vai nelabvēlīgu laikapstākļu gadījumā. Šādos gadījumos kapteinis nekavējoties informē karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centru, kas savukārt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Šo pantu piemēro Kopienas zvejas kuģiem un trešo valstu zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk.

3. iedaļa

Zvejas liegumi reāllaikā

51. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kad sasniegts konkrētas sugas vai sugu grupas nozvejas robežlielums, kas noteikts saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, attiecīgajā apgabalā saskaņā ar šo iedaļu uz laiku attiecīgajām zvejniecībām nosaka zvejas liegumu.

2. Nozvejas robežlielumu aprēķina, pamatojoties uz paraugu ņemšanas metodiku, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, kā attiecīgās sugas vai sugu grupas procentuālo daļu vai svaru salīdzinājumā ar attiecīgo zivju kopējo nozveju vienā zvejas rīku iemetienā.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šīs iedaļas piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

52. pants

Nozvejas robežlielums divos zvejas rīku iemetienos

1. Ja nozvejas apjoms divos zvejas rīku iemetienos pārsniedz nozvejas robežlielumu, zvejas kuģis pirms zvejas turpināšanas maina zvejas apgabalu, pārvietojoties vismaz par piecām jūras jūdzēm (vai divām jūras jūdzēm attiecībā uz kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 12 metriem) no jebkuras iepriekšējās zvejas darbības vietas, kā arī tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Komisija saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pēc savas iniciatīvas vai pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma var mainīt šā panta 1. punktā noteiktos attālumus.

53. pants

Dalībvalstu noteiktais zvejas liegums reāllaikā

1. Ja ierēdnis vai kontroles novērotājs konstatē, ka ir sasniegts nozvejas robežlielums, minētais ierēdnis vai kontroles novērotājs, kas pārstāv piekrastes dalībvalsti, vai persona, kas piedalās kopīgā operācijā saskaņā ar kopējo izvietojuma plānu, tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. punktu, piekrastes dalībvalsts tūlīt pieņem lēmumu konkrētajā apgabalā reāllaikā noteikt zvejas liegumu. Lai pieņemtu lēmumu, tā var arī izmantot informāciju, kas saņemta saskaņā ar 52. pantu, vai jebkādu citu pieejamu informāciju. Lēmumā, ar ko liegumu nosaka reāllaikā, skaidri definē attiecīgo zvejas vietu ģeogrāfisko apgabalu, lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību konkrētajā lieguma teritorijā.

3. Ja uz 2. punktā minēto apgabalu attiecas divas jurisdikcijas, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē piekrastes kaimiņvalsti par konstatētajiem faktiem un par lēmumu noteikt liegumu. Piekrastes kaimiņvalsts nekavējoties nosaka liegumu savā apgabalā daļā.

4. Šā panta 2. punktā minēto liegumu reāllaikā piemēro bez diskriminācijas, un to attiecinā tikai uz tiem zvejas kuģiem, kuriem ir aprīkojums, lai zvejotu attiecīgās sugas, un/vai kuriem ir atļauja zvejojot attiecīgajās zvejas vietās.

5. Piekrastes dalībvalsts tūlīt informē Komisiju, visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru zvejas kuģiem atļauts darboties konkrētajā apgabalā, ka ir noteikts zvejas liegums reāllaikā.

6. Komisija var jebkurā laikā lūgt dalībvalstij nekavējoties atcelt vai grozīt liegumu reāllaikā, ja attiecīgā dalībvalsts nav sniegusi pietiekamu informāciju par to, ka nozvejas robežlielums ir sasniegts saskaņā ar 51. pantu.

7. Zvejas darbības 2. punktā minētajā apgabalā ir aizliegtas saskaņā ar lēmumu, ar ko nosaka zvejas liegumu reāllaikā, kas minēts 2. punktā.

54. pants

Komisijas noteiktais zvejas liegums reāllaikā

1. Pamatojoties uz informāciju, kas liecina, ka ir sasniegts nozvejas robežlielums, Komisija var noteikt apgabalu, kurā uz laiku noteikts liegums, ja piekrastes dalībvalsts pati nav noteikusi šādu liegumu.

2. Komisija tūlīt informē visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru zvejas kuģi darbojas lieguma apgabalā, un tūlīt savā oficiālajā tīmekļa vietnē publisko karti ar tā apgabala koordinātām, kurā uz laiku noteikts liegums, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecības konkrētā lieguma teritorijā.

V NODAĻA

Atpūtas zvejas kontrole

55. pants

Atpūtas zveja

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atpūtas zveju to teritorijā un Kopienas ūdeņos veiktu atbilstīgi kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem un noteikumiem.

2. Atpūtas zvejā iegūtu nozveju tirdzniecība ir aizliegta.

3. Neskarot Regulu (EK) Nr. 199/2008, dalībvalstis, pamatojoties uz paraugu ņemšanas plānu, to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos uzrauga atjaunošanas plānos iekļautu krājumu nozvejas, ko veic ar atpūtas zveju no kuģiem, kuri kuģo ar to karogu, un no trešo valstu kuģiem. Zveja no krasta nav iekļauta.

4. Zivsaimniecības zinātnisko, tehnisko un ekonomisko jautājumu komiteja (ZZTEK) izvērtē 3. punktā minētās atpūtas zvejas bioloģisko ietekmi. Ja tiek atklāts, ka atpūtas zvejai ir ievērojama ietekme, Padome var pieņemt lēmumu saskaņā ar Līguma 37. pantā minēto procedūru piemērot 3. punktā minētajai atpūtas zvejai īpašus pārvaldības pasākumus, piemēram, zvejas atļaujas un nozvejas deklarācijas.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

V SADAĻA

TIRDZNICĪBAS KONTROLE

I NODAĻA

Vispārēji noteikumi

56. pants

Tirdzniecības kontroles principi

1. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai tās teritorijā visos zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības posmos no pirmās pārdošanas līdz mazumtirdzniecībai, ietverot transportēšanu, tiktu kontrolēta kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu piemērošana.

2. Ja attiecīgajai sugai Kopienas tiesību aktos ir noteikts minimālais lielums, uzņēmumi, kas atbildīgi par iepirkumu, pārdošanu, uzglabāšanu vai transportēšanu, spēj pierādīt produktu izcelsmes attiecīgo ģeogrāfisko vietu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai visi nozvejotie vai iegūtie zvejas un akvakultūras produkti pirms pirmās pārdošanas būtu sadalīti partijās.

4. Ražotāju organizācija, kuras biedrs ir zvejas kuģa operators, vai reģistrēts pircējs pirms pirmās pārdošanas var sadalīt partijas daudzumu, kas mazāks par 30 kilogramiem attiecībā uz katru sugu, kuras iegūtas no viena un tā paša pārvaldības apgabala no dažādiem zvejas kuģiem. Ražotāju organizācija un reģistrētais pircējs vismaz trīs gadus glabā ierakstus par tādu partiju satura izcelsmi, kurās ir dažādu zvejas kuģu nozvejas.

57. pants

Kopīgi tirdzniecības standarti

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka produktus, kam piemēro kopīgus tirdzniecības standartus, izliek pirmajai pārdošanai, piedāvā pirmajai pārdošanai, pārdod vai kā citādi laiž tirgū tikai tad, ja tie atbilst minētajiem standartiem.

2. Produkti, ko izņem no tirgus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 104/2000, atbilst kopīgiem tirdzniecības standartiem, jo īpaši svaiguma kategorijām.

3. Operatori, kas ir atbildīgi par zvejas un akvakultūras produktu partiju iepirkumu, pārdošanu, glabāšanu vai transportēšanu, spēj pierādīt, ka produkti visos posmos atbilst tirdzniecības standartu minimumam.

58. pants

Izsekojamība

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 178/2002 noteikumus, visu zvejas un akvakultūras produktu partijas no nozvejas vai ieguves līdz mazumtirdzniecības vietai ir izsekojamas visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos.

2. Zvejas un akvakultūras produktus, ko laiž tirgū vai ko varētu laist tirgū Kopienā, pienācīgi marķē, lai nodrošinātu katras partijas izsekojamību.

3. Zvejas un akvakultūras produktu partijas pēc pirmās pārdošanas var apvienot vai sadalīt tikai tad, ja iespējams izsekot to izcelsmi līdz nozvejas vai ieguves posmam.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka operatoru rīcībā ir sistēmas un procedūras, lai identificētu operatoru, kas tiem piegādājis zvejas un akvakultūru produktu partijas un kam tās piegādātas. Attiecīgo informāciju pēc pieprasījuma dara zināmu kompetentajām iestādēm.

5. Prasību minimums attiecībā uz marķēšanu un informāciju par visām zvejas un akvakultūras produktu partijām ietver:

- a) katras partijas identifikācijas numuru;
- b) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu vai akvakultūras ražošanas vienību;
- c) katras sugas FAO trīsburtu kodu;
- d) nozvejas vai ražošanas datumu;

e) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts kilogramos un izteikts neto svarā vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;

f) piegādātāju vārdu un uzvārdu vai nosaukumu un adresi;

g) informāciju patērētājiem, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 2065/2001 8. pantā: komerciālais nosaukums, zinātniskais nosaukums, un attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals un ražošanas metode;

h) to, vai zvejas produkti ir bijuši iepriekš sasaldēti vai ne.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 5. punkta g) un h) apakšpunktā sniegtā informācija ir pieejama patērētājiem mazumtirdzniecības posmā.

7. 5. punkta a) līdz f) apakšpunktā minēto informāciju neatiecina uz zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kas ir importēti Kopienā, ja nozvejas sertifikāti ir iesniegti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008.

8. Dalībvalstis var nepiemērot šajā pantā izklāstītās prasības maziem produktu daudzumiem, kurus no zvejas kuģa tieši pārdod patērētājiem, ja šie daudzumi nepārsniedz EUR 50 dienā. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Darbības pēc izkraušanas

59. pants

Zvejas produktu pirmā pārdošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visus zvejas produktus pirmo reizi pārdod vai reģistrē izsoļu namā vai reģistrētiem pircējiem vai ražotāju organizācijām.

2. Pircējs, kurš iegādājas zvejas produktus no zvejas kuģa pirmajā pārdošanā, ir reģistrēts tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kurā notiek pirmā pārdošana. Reģistrācijas nolūkā katru pircēju identificē atbilstīgi viņa PVN maksātāja numuram, nodokļu maksātāja identifikācijas numuram vai citam unikālam identifikatoram valsts datubāzē.

3. Pircēju, kas iegādājas zvejas produktus, kuru apjoms nepārsniedz 30 kg un kurus pēc tam nelaiž tirgū, bet izmanto tikai privātam patēriņam, atbrīvo no šā panta prasībām. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

60. pants

Zvejas produktu svēršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi zvejas produkti ir nosvērti uz kompetento iestāžu apstiprinātiem svariem, ja vien tās nav pieņēmušas Komisijas apstiprinātu paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz riska izvērtējuma metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Neskarot īpašus noteikumus, svēršanu veic izkraušanas laikā pirms zvejas produktu uzglabāšanas, transportēšanas vai pārdošanas.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt zvejas produktus uz zvejas kuģa, ja uz to attiecas 1. punktā minētais paraugu ņemšanas plāns.

4. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami un citas struktūras vai personas, kas ir atbildīgas par zvejas produktu pirmo pārdošanu dalībvalstī, ir atbildīgas par svēršanas pareizību, ja vien saskaņā ar 3. punktu svēršana nenotiek uz zvejas kuģa, jo tad par svēršanu ir atbildīgs kapteinis.

5. Svēršanas rezultātā iegūto skaitli izmanto, aizpildot izkraušanas deklarācijas, transportēšanas dokumentu, pārdošanas zīmes un pārņemšanas deklarācijas.

6. Dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai katru pirmo reizi minētajā dalībvalstī izkrauto zvejas produktu daudzumu nosver ierēdņu klātbūtnē, pirms to transportē no izkraušanas vietas.

7. Sīki izstrādātus noteikumus par riska izvērtējuma metodiku un procedūru izstrādā saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

61. pants

Zvejas produktu svēršana pēc to transportēšanas no izkraušanas vietas

1. Atkāpjoties no 60. panta 2. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt zvejas produktus pēc transportēšanas no izkraušanas vietas, ja tos transportē uz galamērķi attiecīgajā dalībvalstī un ja minētā dalībvalsts ir pieņēmusi Komisijas apstiprinātu kontroles plānu, pamatojoties uz riska izvērtējuma metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā zvejas produktus izkrauj, var atļaut minētos zvejas produktus pirms nosvēršanas nogādāt reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām struktūrām vai personām, kas ir atbildīgas par zvejas produktu pirmo pārdošanu citā dalībvalstī. Šī atļauja ir saskaņā ar 94. pantā minēto attiecīgo

dalībvalstu kopīgo kontroles programmu, ko apstiprinājusi Komisija un kas pamatojas uz riska izvērtējuma metodiku, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

62. pants

Pārdošanas zīmju aizpildīšana un iesniegšana

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas dalībvalsts pilnvarotas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā pārsniedz EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, 48 stundās pēc pirmās pārdošanas iesniedz, ja iespējams – elektroniski, pārdošanas zīmi tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Par pārdošanas zīmes pareizību atbild minētie pircēji, izsoļu nami, struktūras vai personas.

2. Dalībvalsts var likt vai atļaut reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām dalībvalsts pilnvarotām struktūrām vai personām, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā nepārsniedz EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, elektroniski reģistrēt un nosūtīt datus, kas minēti 64. panta 1. punktā.

3. Ja šī dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pirmā pārdošana, nav tā zvejas kuģa karoga dalībvalsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja iespējams, elektroniski tiek iesniegta pārdošanas zīmes kopija.

4. Ja zvejas produktu pirmā laišana tirgū nenotiek dalībvalstī, kurā produktus izkrāva, dalībvalsts, kas ir atbildīga par to, lai kontrolētu pirmo laišanu tirgū, nodrošina to, ka pārdošanas zīmes kopija pēc pārdošanas zīmes saņemšanas, ja iespējams, elektroniski, tiek iesniegta kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par attiecīgo produktu izkraušanas kontroli, kā arī zvejas kuģa karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Ja izkraušana notiek ārpus Kopienas un pirmā pārdošana notiek trešās valsts teritorijā, zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis 48 stundās pēc pirmās pārdošanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja iespējams – elektroniski, nosūta pārdošanas zīmes kopiju vai citu līdzvērtīgu dokumentu, kurā ir tikpat precīza informācija.

6. Ja pārdošanas zīme neatbilst faktūrai vai to aizvietojošam dokumentam, kā tas minēts Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 218. un 219. pantā, attiecīgās dalībvalsts pieņem vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu, ka informācija par cenu, izslēdzot nodokli par preču piegādi pircējam, ir identiska ar faktūrā norādīto. Dalībvalsts pieņem vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu to, ka informācija attiecībā uz cenu bez nodokļa par preču piegādi pircējam ir identiska faktūrā norādītajai.

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

63. pants

Pārdošanas zīmju elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas dalībvalsts pilnvarotas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir vai pārsniedz EUR 200 000, elektroniski reģistrē 64. panta 1. punktā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta pirmā pārdošana, elektroniski to nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notiek pirmā pārdošana.
2. Dalībvalstis tādā pašā veidā elektroniski nosūta informāciju par pārdošanas zīmēm, kas minētas 62. panta 3. un 4. punktā.

64. pants

Pārdošanas zīmju saturs

1. Pārdošanas zīmēs, kas minētas 62. un 63. pantā, iekļauj šādus datus:
 - a) attiecīgos produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numurs un nosaukums;
 - b) izkraušanas osta un datums;
 - c) zvejas kuģa operatora vai kapteiņa vārds un uzvārds un pārdevēja vārds un uzvārds, ja pārdevējs nav kuģa operators vai kapteinis;
 - d) pircēja vārds un uzvārds vai nosaukums un PVN maksātāja numurs vai nodokļu maksātāja identifikācijas numurs vai cits unikāls identifikators;
 - e) katras sugas FAO trīsburtu kods un attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals, kurā gūtas nozvejas;
 - f) katras sugas daudzums, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaits;
 - g) visiem produktiem, uz ko attiecas tirdzniecības standarti, – individuālais izmērs vai svars, šķira, sagatavošanas veids un svaigums (pēc vajadzības);
 - h) attiecīgā gadījumā no tirgus izņemto produktu paredzētais lietojums (uzglabāšana, izmantošana dzīvnieku barībā, miltu ražošana dzīvnieku barībai, ēsmas vai nepārtikas vajadzībām);
 - i) pārdošanas vieta un datums;
 - j) ja iespējams, faktūras numurs un datums un, attiecīgā gadījumā, pirkuma līguma numurs un datums;
 - k) attiecīgā gadījumā, norāde uz 66. pantā minēto pārņemšanas deklarāciju vai 68. pantā minēto transportēšanas dokumentu;
 - l) cena.
2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

65. pants

Atbrīvojums no prasībām par pārdošanas zīmēm

1. Komisija saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt kompetentajām iestādēm vai citām dalībvalsts pilnvarotām struktūrām pārdošanas zīmi par zvejas produktiem, kas izkrauti no konkrētu kategoriju Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem, vai par izkrautu zvejas produktu daudzumiem, kuru svars katrai sugai nepārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu. Šādus atbrīvojumus var piešķirt tikai tajos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir izveidojusi pieņemamu paraugu ņemšanas sistēmu saskaņā ar 16. un 25. pantu.
2. Pircēju, kas iegādājas produktus, kuru apjoms nepārsniedz 30 kg un kurus pēc tam nelaiž tirgū, bet izmanto tikai privātam patēriņam, atbrīvo no 62., 63. un 64. panta paredzēto noteikumu izpildes. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

66. pants

Uzglabāšanas deklarācija

1. Neskarot daudzgadu plānu īpašos noteikumus, ja zvejas produkti ir paredzēti pārdošanai vēlākā posmā, reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir mazāks par EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrautu zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, 48 stundās pēc tam, kad pabeigta izkraušana, iesniedz uzglabāšanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā uzglabāšana notiek. Šie pircēji, izsoļu nami vai citas struktūras un personas ir atbildīgas par uzglabāšanas deklarācijas iesniegšanu un tās pareizību.
2. Ja dalībvalsts, kuras teritorijā notiek uzglabāšana, nav tā zvejas kuģa karoga dalībvalsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm tiek iesniegta, ja iespējams – elektroniski, pārņemšanas deklarācija.
3. Uzglabāšanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:
 - a) produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
 - b) izkraušanas ostu un datumu;
 - c) kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārdu un uzvārdu;
 - d) katras sugas FAO trīsburtu kodu un tā attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
 - e) katras uzglabātās sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;

- f) tā uzņēmuma nosaukumu un adresi, kurā uzglabā produktus;
- g) attiecīgā gadījumā – norādi uz 68. pantā minēto transportēšanas dokumentu.

67. pants

Uzglabāšanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Neskarot daudzgadu plānu īpašos noteikumus, ja zvejas produkti ir paredzēti pārdošanai vēlākā posmā, reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir EUR 200 000 vai pārsniedz šo summu un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrautu zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, elektroniski reģistrē 66. pantā minēto informāciju un 24 stundās to elektroniski nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā pārņemšana notiek.

2. Dalībvalstis elektroniski nosūta informāciju par uzglabāšanas deklarācijām, kas minētas 66. panta 2. punktā.

68. pants

Transportēšanas dokumenta aizpildīšana un iesniegšana

1. Zvejas produktiem, kuri vai nu neapstrādāti, vai pēc apstrādāšanas uz kuģa izkrauti Kopienā un par kuriem saskaņā ar 62., 63., 66. un 67. pantu nav iesniegta pārdošanas zīme vai uzglabāšanas deklarācija, un kuri ir pārvesti uz kādu citu vietu, kas nav izkraušanas vieta, pievieno dokumentu, ko transportētājs sastādījis, pirms notikusi pirmā pārdošana. Transportētājs 48 stundās pēc produktu iekraušanas iesniedz transportēšanas dokumentu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notika izkraušana, vai citām to pilnvarotām struktūrām.

2. Transportētājs ir atbrīvots no prasībām par zvejas produktu transportēšanas dokumentiem, ja transportēšanas dokuments pirms transportēšanas ir elektroniski iesniegts karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura gadījumā, ja produktus transportē uz dalībvalsti, kas nav izkraušanas dalībvalsts, tūlīt pēc saņemšanas transportēšanas dokumentu nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā ir jānotiek pirmajai laišanai tirgū.

3. Ja produktus transportē uz dalībvalsti, kas nav izkraušanas dalībvalsts, transportētājs 48 stundās pēc zvejas produktu iekraušanas nosūta transportēšanas dokumenta kopiju arī tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā saskaņā ar deklarāciju notiks pirmā laišana tirgū. Dalībvalsts, kurā notiks pirmā laišana tirgū, šajā sakarībā var pieprasīt papildu informāciju no izkraušanas dalībvalsts.

4. Transportētājs atbild par transportēšanas dokumenta pareizību.

5. Transportēšanas dokumentā norāda:

- a) sūtījuma(-u) galamērķi un transportlīdzekļa identifikāciju;
- b) produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- c) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- d) katras transportētās sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- e) kravas saņēmēja vārdu un adresi;
- f) iekraušanas vietu un datumu.

6. Dalībvalstu kompetentās iestādes var piešķirt atbrīvojumus no 1. punktā izklāstītā pienākuma, ja zvejas produktus transportē ostas teritorijā vai ne tālāk kā 20 km no izkraušanas vietas.

7. Ja zvejas produktus, kas pārdošanas zīmē deklarēti kā pārdoti, transportē uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, transportētājs spēj ar dokumentu pierādīt, ka pārdošanas darījums ir noticis.

8. Transportētāju atbrīvo no šajā pantā izklāstītā pienākuma, ja transportēšanas dokumentu aizvieto ar 23. pantā minētās izkraušanas deklarācijas kopiju attiecībā uz transportētajiem daudzumiem vai citu līdzvērtīgu dokumentu, kurā ir tikpat precīza informācija.

III NODAĻA

Ražotāju organizācijas un cenu noteikšanas un intervences pasākumi

69. pants

Ražotāju organizāciju uzraudzība

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 104/2000 6. panta 1. punktu dalībvalstis regulāri veic pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka:

- a) ražotāju organizācijas ievēro atzīšanas noteikumus un nosacījumus;
- b) atzītas ražotāju organizācijas statusu var atsaukt, ja vairs netiek pildīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā izklāstītie nosacījumi vai ja atzīšanas pamatā ir bijusi nepareiza informācija;
- c) atzītas ražotāju organizācijas statusu nekavējoties atsauc ar atpakaļejošu datumu, ja organizācija atzīšanu panākusi ar krāpnieciskiem līdzekļiem vai izmanto krāpnieciskos nolūkus.

2. Lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti noteikumi par ražotāju organizācijām, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Komisija veic pārbaudes un, ņemot vērā šādas pārbaudes, attiecīgā gadījumā var pieprasīt, lai dalībvalstis atsauktu atzišanu.

3. Katra dalībvalsts veic atbilstīgas pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka katra ražotāju organizācija izpilda pienākumus, kuri noteikti darbības programmā attiecīgajam zvejas gadam, kā minēts Regulā (EK) Nr. 2508/2000, un piemēro sankcijas, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 104/2000 9. panta 3. punktā, ja minētie pienākumi nav izpildīti.

70. pants

Cenu noteikšanas un intervences pasākumu uzraudzība

Dalībvalstis veic visas pārbaudes attiecībā uz cenu noteikšanu un intervences pasākumiem, jo īpaši:

- a) produktu izņemšanu no tirgus nolūkiem, kas nav lietošana pārtikā;
- b) uzglabāšanas darbībām no tirgus izņemto produktu cenu stabilizēšanai, glabāšanai un/vai apstrādei;
- c) jūrā sasaldētu produktu privātu uzglabāšanu;
- d) kompensācijas pabalstu par apstrādei paredzētām tunzivīm.

VI SADAĻA

PĀRRAUDZĪBA

71. pants

Dalībvalstu veiktā kuģu novērošana jūrā un kuģu pamanīšana

1. Dalībvalstis veic pārraudzību to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos Kopienas ūdeņos, pamatojoties uz:

- a) gadījumiem, kad zvejas kuģi novēroti no inspekcijas kuģiem vai pārraudzības gaisa kuģiem;
- b) kuģu satelītnovērošanas sistēmu, kas minēta 9. pantā; vai
- c) citām pamanīšanas un identifikācijas metodēm.

2. Ja novērošanas gadījums vai pamanīšana neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama dalībvalstij, tā veic vajadzīgo izmeklēšanu, lai noteiktu piemērotus turpmākos pasākumus.

3. Ja tiek novērots vai pamanīts citas dalībvalsts vai trešās valsts zvejas kuģis un informācija neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama piekrastes dalībvalstij, un ja minētā piekrastes dalībvalsts nespēj veikt turpmākos pasākumus, tā konstatētos faktus reģistrē pārraudzības ziņojumā un minēto ziņojumu nekavējoties, ja iespējams, elektroniski pārraida karoga dalībvalstij vai attiecīgajai trešajai valstij. Trešās valsts kuģa gadījumā pārraudzības ziņojumu nosūta arī Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

4. Ja dalībvalsts ierēdnis novēro vai pamana zvejas kuģi, kas iesaistīts darbībās, kuras var uzskatīt par kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumu, minētais ierēdnis tūlīt sagatavo pārraudzības ziņojumu un nosūta to savām kompetentajām iestādēm.

5. Pārraudzības ziņojuma saturu nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

72. pants

Veicamā rīcība, ja saņemta informācija par kuģu novērošanas gadījumiem un pamanīšanu

1. Saņemot pārraudzības ziņojumu no citas dalībvalsts, karoga dalībvalstis ātri reaģē uz to un veic tādu turpmāku izmeklēšanu, kāda vajadzīga, lai ļautu tām noteikt piemērotus turpmākos pasākumus.

2. Dalībvalstis, kas nav attiecīgā karoga dalībvalsts, attiecīgā gadījumā verificē, vai novērotais kuģis, par ko ir ziņots, ir veicis darbības to jurisdikcijā vai suverenitātē esošos ūdeņos un vai zvejas produkti no šā kuģa ir izkrauti vai importēti to teritorijā, un izmeklē datus par to, kā minētais kuģis izpilda attiecīgos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus.

3. Komisija vai tās izraudzīta struktūra, vai attiecīgā gadījumā karoga dalībvalsts un citas dalībvalstis izskata arī tādu pienācīgi dokumentētu informāciju par novērotajiem kuģiem, ko iesniegušas atsevišķas personas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp vides organizācijas, kā arī zivsaimniecībā vai zivju tirdzniecībā ieinteresēto personu interešu pārstāvji.

73. pants

Kontroles novērotāji

1. Ja Padome ir izveidojusi Kopienas kontroles novērotāju sistēmu, kontroles novērotāji uz zvejas kuģa uzrauga to, kā zvejas kuģis ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Viņi izpilda visus novērotāju sistēmas uzdevumus un jo īpaši verificē un reģistrē kuģa zvejas darbības un attiecīgos dokumentus.

2. Kontroles novērotāji ir kvalificēti, lai veiktu savus uzdevumus. Viņi ir neatkarīgi no zvejas kuģa īpašnieka, kapteiņa un ikviena apkalpes locekļa. Viņiem nav nekādu ekonomisku saikņu ar operatoru.

3. Iespēju robežās kontroles novērotāji nodrošina, lai viņu klātbūtne uz zvejas kuģiem netraucētu un neaizkavētu zvejas darbības un kuģa normālu darbību.

4. Ja kontroles novērotājs pamana smagu pārkāpumu, viņš tūlīt informē karoga dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Kontroles novērotāji sagatavo novērošanas ziņojumu, ja iespējams – elektroniski, un tūlīt nosūta to savām kompetentajām iestādēm un karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja uzskata par vajadzīgu, izmantojot attiecīgā zvejas kuģa elektroniskos sakaru līdzekļus. Dalībvalstis ievieto ziņojumu 78. pantā minētajā datubāzē.

6. Ja novērošanas ziņojumā norādīts, ka novērotais kuģis ir iesaistījies zvejas darbībā, kas neatbilst kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, 4. punktā minētās kompetentās iestādes veic visas attiecīgās darbības, lai lietu izmeklētu.

7. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi nodrošina darbam norīkotajiem kontroles novērotājiem pienācīgus uzturēšanās apstākļus, veicina viņu darbu un novērš iejaukšanos viņu pienākumu izpildē. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi nodrošina kontroles novērotājiem arī piekļuvi attiecīgām kuģa vietām, tostarp nozvejai, un kuģa dokumentiem, tostarp elektroniskām datnēm.

8. Visas izmaksas, kas rodas no kontroles novērotāju darbības saskaņā ar šo pantu, sedz karoga dalībvalstis. Dalībvalstis minētās izmaksas var pilnībā vai daļēji iekasēt no to zvejas kuģu operatoriem, kas kuģo ar to karogu un darbojas attiecīgajā zivsaimniecībā.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

VII SADAĻA

INSPEKCIJA UN TIESVEDĪBA

I NODAĻA

Vispārēji noteikumi

74. pants

Inspekciju veikšana

1. Dalībvalstis sagatavo un regulāri atjaunina par inspekciju veikšanu atbildīgo ierēdņu sarakstu.

2. Ierēdņi veic savus pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tie nediskriminējoši veic inspekcijas jūrā, ostās, transportēšanas laikā, apstrādes uzņēmumos un zvejas produktu tirdzniecības laikā.

3. Ierēdņi jo īpaši pārbauda:

- uz kuģa paturētas, uzglabātas, transportētas, apstrādātas vai tirgotas nozvejas likumību un ar to saistītas dokumentācijas vai elektroniskās pārraides pareizību;
- to zvejas rīku likumību, kas izmantoti, lai iegūtu mērķsugas un nozvejas, kas paturētas uz kuģa;
- attiecīgā gadījumā, uzglabāšanas plānu un sugu atsevišķu uzglabāšanu;
- zvejas rīku marķējumu; un
40. pantā minēto informāciju par dzinēju.

4. Ierēdņi var pārbaudīt visas attiecīgās vietas, klājus un telpas. Tās var pārbaudīt arī apstrādātu vai neapstrādātu nozveju, tīklus vai citus zvejas rīkus, iekārtas, tvertnes un iepakojumus, kuros ir zivis vai zvejas produkti, un visus attiecīgus dokumentus vai elektroniskas pārraides, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai verificētu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Tās var arī iztaujāt personas, par kurām uzskata, ka tām ir informācija par pārbaudāmo jautājumu.

5. Ierēdņi veic inspekcijas tā, lai pēc iespējas mazāk traucētu vai radītu neērtības kuģim vai transportlīdzeklim un tā darbībām un nozvejas uzglabāšanai, apstrādei un tirdzniecībai. Tās, ciktāl iespējams, nepieļauj nozvejas kvalitātes pasliktināšanos inspekcijas laikā.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši noteikumus par inspekcijas metodiku un veikšanu, pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

75. pants

Operatora pienākumi

1. Operators atvieglo drošu piekļuvi kuģim, transportlīdzeklim vai telpai, kurā zvejas produktus uzglabā, apstrādā vai tirgo. Viņš nodrošina ierēdņu drošību un nekavē, neiebidē un netraucē ierēdņus to pienākumu izpildē.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

76. pants

Inspekcijas ziņojums

1. Ierēdņi pēc katras inspekcijas sagatavo inspekcijas ziņojumu un nosūta to savām kompetentajām iestādēm. Ja iespējams, šo ziņojumu izstrādā un nosūta elektroniski. Ja, inspicējot zvejas kuģi, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu, inspekcijas gaitā atklāj pārkāpumus, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta attiecīgajai karoga dalībvalstij. Ja, inspicējot zvejas kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu, inspekcijas gaitā atklāj pārkāpumus, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta attiecīgās trešās valsts kompetentajām iestādēm. Ja inspekcija notiek citas dalībvalsts jurisdikcijā esošos ūdeņos, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta minētajai dalībvalstij.
2. Ierēdņi inspekcijā konstatētos faktus nosūta operatoram, kuram ir iespēja paust komentārus par inspekciju un tajā konstatētajiem faktiem. Operatora komentārus iekļauj inspekcijas ziņojumā. Ierēdņi zvejas žurnālā norāda, ka ir veikta inspekcija.
3. Inspekcijas ziņojuma kopiju nosūta operatoram pēc iespējas ātrāk, bet nekādā gadījumā vēlāk kā 15 darbdienās pēc tam, kad pabeigta inspekcija.
4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

77. pants

Inspekcijas un pārraudzības ziņojumu pieņemamība

Inspekcijas un pārraudzības ziņojumi, ko sagatavojuši Kopienas inspektori vai citas dalībvalsts inspektori vai Komisijas ierēdņi, ir pieņemams pierādījums jebkuras dalībvalsts administratīvos procesos vai tiesvedībā. Faktu konstatēšanā tos uzskata par līdzvērtīgiem dalībvalstu inspekcijas un pārraudzības ziņojumiem.

78. pants

Elektroniska datubāze

1. Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina elektronisku datubāzi, kurā augšupielādē visus inspekcijas un pārraudzības ziņojumus, ko sagatavojuši to ierēdņi.
2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

79. pants

Kopienas inspektori

1. Komisija sagatavo Kopienas inspektoru sarakstu saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Neskarot piekrastes dalībvalstu primāro atbildību, Kopienas inspektori atbilstīgi šai regulai var veikt inspekcijas Kopienas ūdeņos un uz Kopienas zvejas kuģiem, kas atrodas ārpus Kopienas ūdeņiem.

3. Kopienas inspektorus var norīkot:

- a) saskaņā ar 95. pantu pieņemtu īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošanai;
- b) starptautisku zivsaimniecības kontroles programmu īstenošanai, ja Kопiena uzņēmusies saistības nodrošināt kontroli.

4. Lai Kopienas inspektori pildītu savus uzdevumus un saskaņā ar 5. punktu, viņiem nekavējoties nodrošina piekļuvi:

- a) visām vietām uz Kopienas zvejas kuģiem un uz citiem kuģiem, kuri veic zvejas darbības, publiskām telpām vai vietām un transportlīdzekļiem; un
- b) visai informācijai un dokumentiem, kas ir vajadzīgi viņu uzdevumu veikšanai, jo īpaši zvejas žurnālam, izkraušanas deklarācijām, nozvejas sertifikātiem, pārkraušanas citā kuģī deklarācijai, pārdošanas zīmēm un citiem attiecīgiem dokumentiem –

tīkpat lielā mērā un atbilstīgi tiem pašiem noteikumiem, kādi ir tās dalībvalsts ierēdņiem, kurā notiek inspekcija.

5. Kopienas inspektoriem nav nekādu policijas un izpildes pilnvaru ārpus to izcelsmes dalībvalsts teritorijas vai Kopienas ūdeņiem, kas neatrodas to izcelsmes dalībvalsts suverenitātē un jurisdikcijā.

6. Komisijas ierēdņiem vai Komisijas izraudzītas struktūras ierēdņiem, kas iecelti par Komisijas inspektoriem, nav policijas un izpildes pilnvaru.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Inspekcijas ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

80. pants

Zvejas kuģu inspekcijas ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

1. Neskarot piekrastes dalībvalsts primāro atbildību, dalībvalsts var veikt inspekcijas uz ar tās karogu kuģojošiem zvejas kuģiem visos Kopienas ūdeņos, kas ir ārpus citas dalībvalsts suverenitātē esošiem ūdeņiem.

2. Dalībvalsts var saskaņā ar šo regulu pārbaudīt citas dalībvalsts zvejas kuģus saistībā ar zvejas darbībām visos Kopienas ūdeņos, kas ir ārpus citas dalībvalsts suverenitātē esošiem ūdeņiem:

- a) ja ir saņemta atļauja no attiecīgās piekrastes dalībvalsts; vai
- b) ja ir pieņemta īpaša kontroles un inspekcijas programma saskaņā ar 95. pantu.

3. Dalībvalstij starptautiskos ūdeņos ir atļauts pārbaudīt Kopienas zvejas kuģus, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu.

4. Dalībvalsts, ievērojot starptautiskos nolīgumus, trešo valstu ūdeņos var pārbaudīt Kopienas zvejas kuģus, kas kuģo ar tās karogu vai ar citas dalībvalsts karogu.

5. Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi, kas darbojas kā kontaktpunkts šā panta īstenošanai. Dalībvalstu kontaktpunkts ir pieejams 24 stundas diennaktī.

81. pants

Atļaujas pieprasījumi

1. Par dalībvalsts iesniegtiem atļaujas pieprasījumiem veikt zvejas kuģu inspekcijas Kopienas ūdeņos ārpus tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem, kā minēts 80. panta 2. punkta a) apakšpunktā, attiecīgā piekrastes dalībvalsts pieņem lēmumu 12 stundās pēc pieprasījuma iesniegšanas vai citā attiecīgā termiņā, ja pieprasījuma iemesls ir aktīva vajāšana, kas sāka inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņos.

2. Pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti nekavējoties informē par lēmumu. Lēmumus paziņo arī Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

3. Atļaujas pieprasījumu pilnībā vai daļēji noraida tikai tad, ja tas vajadzīgs pamatotu iemeslu dēļ. Atteikumus un to pamatā esošos iemeslus tūlīt nosūta pieprasītājam dalībvalstij un Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

III NODAĻA

Inspekciju gaitā atklātie pārkāpumi

82. pants

Procedūra pārkāpuma gadījumā

Ja informācija, kas savākta inspekcijas laikā, vai citi attiecīgi dati liek ierēdnim domāt, ka ir izdarīts kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpums, minētais ierēdnis:

- a) norāda iespējamo pārkāpumu inspekcijas ziņojumā;

- b) veic visu vajadzīgo rīcību, lai nodrošinātu to pierādījumu saglabāšanu, kuri norāda uz iespējamo pārkāpumu;

- c) tūlīt nosūta inspekcijas ziņojumu savai kompetentajai iestādei;

- d) informē fizisko vai juridisko personu, kuru tur aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu vai kura piekerta pārkāpuma izdarīšanas brīdī, ka par pārkāpumu var tikt piemērots attiecīgs punktu skaits saskaņā ar 92. pantu. Šo informāciju atzīmē inspekcijas ziņojumā.

83. pants

Pārkāpumi, kas atklāti ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

1. Ja pārkāpums atklāts inspekcijā, kas veikta saskaņā ar 80. pantu, inspekciju veicošā dalībvalsts tūlīt iesniedz inspekcijas ziņojuma kopsavilkumu piekrastes dalībvalstij vai (ja inspekciju veic ārpus Kopienas ūdeņiem) attiecīgā zvejas kuģa karoga dalībvalstij. Pilnu inspekcijas ziņojumu piekrastes un karoga dalībvalstij iesniedz 15 dienās pēc inspekcijas.

2. Piekrastes dalībvalsts vai (ja inspekciju veic ārpus Kopienas ūdeņiem) attiecīgā zvejas kuģa karoga dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus attiecībā uz 1. punktā minētajiem pārkāpumiem.

84. pants

Stingrāki turpmākie pasākumi attiecībā uz konkrētiem smagiem pārkāpumiem

1. Karoga dalībvalsts vai piekrastes dalībvalsts, kuras ūdeņos zvejas kuģis, iespējams, ir:

- a) nepareizi reģistrējis daudzgadu plānā iekļautās nozvejas vairāk nekā 500 kg vai 10 % apmērā no zvejas žurnālā reģistrētā apjoma (izvēlas lielāko apjomu); vai

- b) viena gada laikā pēc pirmā smagā pārkāpuma izdarīšanas ir izdarījis kādu no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā vai šīs regulas 90. panta 1. punktā minētajiem smagajiem pārkāpumiem,

var pieprasīt, lai zvejas kuģis tūlīt dotos uz ostu pilnai izmeklēšanai, ko veic papildus Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā minētajiem pasākumiem.

2. Piekrastes dalībvalsts, ievērojot valsts tiesību aktos noteiktās procedūras, tūlīt paziņo karoga dalībvalstij par 1. punktā minēto izmeklēšanu.

3. Ierēdnis var palikt uz zvejas kuģa, līdz ir pilnībā veikta 1. punktā minētā izmeklēšana.

4. Šā panta 1. punktā minētā zvejas kuģa kapteinis pārtrauc visas zvejas darbības un dodas uz ostu, ja viņam tā ir prasīts.

IV NODAĻA

Tiesvedība saistībā ar inspekciju gaitā atklātiem pārkāpumiem

85. pants

Tiesvedība

Neskarot 83. panta 2. punktu un 86. pantu, ja kompetentās iestādes inspekcijas gaitā vai pēc tās konstatē kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu, inspekciju veicošās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar VIII sadaļu veic attiecīgus pasākumus pret iesaistītā kuģa kapteini vai pret jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas atbildīga par pārkāpumu.

86. pants

Tiesvedības nodošana

1. Dalībvalsts, kuras ūdeņos konstatēts pārkāpums, ar šo pārkāpumu saistīto tiesvedību var nodot karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonība ir pārkāpējam, vienojoties ar minēto dalībvalsti un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 89. panta 2. punktā minētais rezultāts.

2. Karoga dalībvalsts ar šo pārkāpumu saistīto tiesvedību var nodot inspekciju veicošās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, vienojoties ar minēto dalībvalsti un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 89. panta 2. punktā minētais rezultāts.

87. pants

Pārkāpums, ko atklājuši Kопienas inspektori

Dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus par ikvienu pārkāpumu, ko Kопienas inspektors ir atklājis to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos vai uz zvejas kuģa, kas kuģo ar to karogu.

88. pants

Korektīvi pasākumi, ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts neveic tiesvedību

1. Ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts nav karoga dalībvalsts un tās kompetentās iestādes neveic atbilstīgus pasākumus pret atbildīgo fizisko vai juridisko personu vai neveic tiesvedību saskaņā ar 86. pantu, nelikumīgi izkrautos vai citā kuģī pārkrautos daudzumus var ieskaitīt izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalstij iedalītās kvotas izlietojumā.

2. Zivju daudzumu, kas jāieskaita izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts kvotas izlietojumā, nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pēc tam, kad Komisija ir apspriedusies ar abām attiecīgajām dalībvalstīm.

3. Ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalstij vairs nav attiecīgas kvotas, piemēro 37. pantu. Šajā nolūkā nelikumīgi izkrauto vai citā kuģī pārkrauto zivju daudzumu uzskata par ekvivalentu karoga dalībvalstij nodarītā zuduma apjomam, kā norādīts minētajā pantā.

VIII SADAĻA

NOTEIKUMU IZPILDE

89. pants

Pasākumi, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbilstīgi to tiesību aktiem sistēmātiski veiktu attiecīgus pasākumus, tostarp ierosinātu administratīvu lietu vai krimināllietu pret fiziskām vai juridiskām personām, kuras tur aizdomās par kāda kopējās zivsaimniecības politikas noteikuma pārkāpumu.

2. Vispārējo sankciju pakāpi un papildu sankcijas saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem nosaka tādā veidā, lai pārliecinātos, ka to rezultātā pārkāpējiem efektīvi liedz pārkāpumu rezultātā gūto ekonomisko izdevīgumu, neskarot to likumīgās tiesības strādāt profesijā. Ar minētajām sankcijām var panākt rezultātus, kas ir proporcionāli šādu pārkāpumu smagumam, tādējādi efektīvi atturot no turpmāku tāda paša veida nodarījumu veikšanas.

3. Dalībvalstis var piemērot sistēmu, saskaņā ar kuru sankcija ir proporcionāla juridiskās personas apgrozījumam vai finansiālajām priekšrocībām, kas iegūtas vai ko paredzēts iegūt, izdarot pārkāpumu.

4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, nekavējoties un ievērojot tās tiesību aktos noteiktās procedūras, informē karoga dalībvalsti, dalībvalsti, kuras pilsonis ir pārkāpējs, vai ikvienu citu dalībvalsti, kas ir ieinteresēta par pārkāpumu ierosinātās krimināllietas vai administratīvās lietas vai citu veikto pasākumu iznākumā un jebkurā galīgajā nolēmumā attiecībā uz tādu pārkāpumu, tostarp piemēroto punktu skaitā saskaņā ar 92. pantu.

90. pants

Sankcijas par smagiem pārkāpumiem

1. Papildus 42. pantam Regulā (EK) Nr. 1005/2008 šādas darbības šajā regulā arī uzskata par smagiem pārkāpumiem atkarībā no konkrētā pārkāpuma smaguma, ko nosaka dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā tādas kritērijus kā kaitējuma būtība, tā vērtība, pārkāpēja ekonomiskais stāvoklis un pārkāpuma apmērs vai atkārtošanās:

- a) gadījumu, ja izkraušanas deklarācijas vai pārdošanas zīmes nav nosūtītas pēc tam, kad notikusi nozvejas izkraušana trešās valsts ostā;
 - b) dzinēja pārveidošanu, lai palielinātu tā jaudu, pārsniedzot dzinēja sertifikātā norādīto maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu;
 - c) tādu sugu neizkraušanu, uz kurām attiecas kvotas un kas iegūtas zvejas laikā, izņemot gadījumus, kad šāds izkrāvums būtu pretrunā saistībām, kas paredzētas kopējās zivsaimniecības politikas noteikumos, zvejniecībās vai zvejas zonās, kurās šādus noteikumus piemēro.
2. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskai personai, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskai personai, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, var piemērot iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas saskaņā ar sankciju un pasākumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā.
3. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1005/2008 44. panta 2. punktu, dalībvalstis piemēro sankciju, kas ir efektīvi atturoša, un attiecīgā gadījumā to aprēķina, pamatojoties uz zvejas produktu vērtību, kuri iegūti, izdarot smagu pārkāpumu.
4. Nosakot sankciju, dalībvalstis ņem vērā arī zvejas resursiem un attiecīgajai jūras videi nodarīto kaitējumu.
5. Dalībvalstis kā alternatīvu var izmantot arī iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus.
6. Šajā nodaļā paredzētās sankcijas var papildināt ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši tiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. pantā.

91. pants

Tūlītēji noteikumu izpildes pasākumi

Dalībvalstis veic tūlītējus pasākumus, lai novērstu to, ka zvejas kuģu kapteiņi vai citas fiziskas personas un juridiskas personas, kuras piekertas Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā definēta smaga pārkāpuma izdarīšanas brīdī, turpina šādi rīkoties.

92. pants

Smagiem pārkāpumiem piemērota punktu sistēma

1. Dalībvalstis smagiem pārkāpumiem piemēro punktu sistēmu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kura balstās uz to, ka zvejas licences turētājam piešķir attiecīgu punktu skaitu, ja ir pārkāpti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi.

2. Ja fiziska persona ir izdarījusi smagu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu vai juridiska persona ir atbildīga par šādu pārkāpumu, zvejas licences turētājam par pārkāpumu piemēro attiecīgu punktu skaitu. Piešķirtos punktus nodod turpmākajiem attiecīgā kuģa zvejas licences turētājiem, ja pēc pārkāpuma dienas kuģis ir pārdots, nodots vai ir notikušas citas īpašuma tiesību izmaiņas. Zvejas licences turētājam ir tiesības uz lietas pārskatīšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. Ja kopējais punktu skaits sasniedz vai pārsniedz noteiktu punktu skaitu, zvejas licenci automātiski aptur vismaz uz diviem mēnešiem. Šis laikposms ir četri mēneši, ja zvejas licenci aptur otrreiz, astoņi mēneši, ja zvejas licenci aptur trešo reizi, un viens gads, ja zvejas licenci aptur ceturto reizi, jo licences turētājam ir piešķirts noteikts soda punktu skaits. Ja licences turētājam piekto reizi ir piemērots noteikts punktu skaits, zvejas licenci anulē.

4. Ja zvejas licences turētājs trīs gados pēc pēdējā smagā pārkāpuma dienas neizdara citu smagu pārkāpumu, visus punktus zvejas licencē dzēš.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

6. Dalībvalstis izveido arī punktu sistēmu, saskaņā ar kuru kuģa kapteinim piešķir attiecīgu soda punktu skaitu par izdarītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu būtisku pārkāpumu.

93. pants

Pārkāpumu valsts reģistrs

1. Dalībvalstis valsts reģistrā ievada visus kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus, ko izdarījuši zvejas kuģi, kuri kuģo ar to karogu, vai to valstspiederīgie, tostarp uzliktās sankcijas un piemēroto soda punktu skaitu. Dalībvalstis savā pārkāpumu reģistrā ievada arī pārkāpumus, kurus izdarījuši ar to karogu kuģojoši kuģi vai to valstspiederīgie un par kuriem apsūdzība izvirzīta citās dalībvalstīs; to veic pēc tam, kad dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, atbilstīgi 90. pantam ir paziņojusi galīgo nolēmumu.

2. Veicot turpmākus pasākumus pēc kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpuma, dalībvalsts var lūgt citām dalībvalstīm sniegt to valsts reģistros iekļauto informāciju par zvejas kuģiem un personām, kas, iespējams, ir izdarījušas konkrēto pārkāpumu vai kas piekertas konkrētā pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

3. Ja dalībvalsts pieprasa no citas dalībvalsts informāciju saistībā ar pasākumiem, kas veikti attiecībā uz pārkāpumu, otra minētā dalībvalsts var sniegt attiecīgu informāciju par konkrētajiem zvejas kuģiem un personām.

4. Datus, kas iekļauti pārkāpumu valsts reģistrā, glabā tikai tik ilgi, cik tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, taču vienmēr vismaz trīs kalendāros gadus, sākot ar gadu, kas ir nākamais pēc informācijas reģistrēšanas gada.

IX SADAĻA

KONTROLES PROGRAMMAS

94. pants

Kopīgas kontroles programmas

Dalībvalstis savstarpēji un pēc savas ierosmes var īstenot kontroles, inspekcijas un pārraudzības programmas, kas attiecas uz zvejas darbībām.

95. pants

Īpašas kontroles un inspekcijas programmas

1. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, var noteikt, kurās zvejniecībās īsteno īpašas kontroles un inspekcijas programmas.

2. Īpašajās kontroles un inspekcijas programmās, kas minētas 1. punktā, nosaka inspekcijas darbību mērķus, prioritātes un procedūras, kā arī inspekcijas darbību kritērijus. Tādus kritērijus nosaka, pamatojoties uz riska pārvaldību, un periodiski pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti sasniegtie rezultāti.

3. Kad ir stājies spēkā daudzgadu plāns un pirms stājas spēkā īpašā kontroles un inspekcijas programma, katra dalībvalsts, pamatojoties uz riska pārvaldību, nosaka inspekcijas darbību kritērijus.

4. Attiecīgās dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu īpašo kontroles un inspekcijas programmu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz vajadzīgajiem cilvēkresursiem un materiālajiem resursiem, un laikposmiem un zonām, kurās tie izmantojami.

X SADAĻA

KOMISIJAS VEIKTS NOVĒRTĒJUMS UN KONTROLE

96. pants

Vispārīgi principi

1. Komisija kontrolē un izvērtē to, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, pārbaudot informāciju un dokumentus un veicot verifikācijas, autonomas inspekcijas un revīziju, un veicina darba koordinēšanu un sadarbību starp dalībvalstīm. Šajā nolūkā Komisija pēc savas ierosmes un par saviem līdzekļiem var sākt un veikt izmeklēšanu, verifikāciju, inspekciju un revīziju. Tā jo īpaši var verificēt:

- a) to, kā dalībvalstis un to kompetentās iestādes īsteno un piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus;
- b) to, kā kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi tiek īstenoti un piemēroti trešās valsts ūdeņos saskaņā ar starptautisko nolīgumu ar attiecīgo valsti;
- c) valsts administratīvās prakses, kā arī inspekcijas un pārraudzības darbību atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem;
- d) vajadzīgo dokumentu pastāvēšanu un to atbilstību piemērojamiem noteikumiem;
- e) apstākļus, kādos dalībvalstis veic kontroles darbības;
- f) pārkāpumu atklāšanu un tiesvedību par tiem;
- g) sadarbību starp dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai atvieglotu tās uzdevumu izpildi. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo sadaļu veikta verifikācija, autonoma inspekcija un revīzija nav pakļauta publicitātei, kas varētu kaitēt misijām uz vietas. Ikreiz, kad Komisijas ierēdņi sastopas ar grūtībām, pildot savus pienākumus, attiecīgās dalībvalstis nodrošina Komisiju ar līdzekļiem, lai tā varētu izpildīt savu uzdevumu un lai Komisijas ierēdņiem būtu iespēja novērtēt konkrētās kontroles un inspekcijas darbības.

Dalībvalstis sniedz Komisijai šādu palīdzību, jo tai ir jāizpilda savi uzdevumi.

97. pants

Komisijas ierēdņu kompetence

1. Komisijas ierēdņi var veikt verifikācijas un inspekcijas uz zvejas kuģiem, kā arī uzņēmumu telpās un citās struktūrās, kur notiek darbības, kas ir saistītas ar kopējo zivsaimniecības politiku, un minētajiem ierēdņiem tiek sniegta piekļuve visai informācijai un dokumentiem, kas vajadzīgi, lai tie varētu veikt savus pienākumus tikpat lielā mērā un atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi tās dalībvalsts ierēdņiem nodrošinātajiem nosacījumiem, kurā notiek verifikācija un inspekcija.

2. Komisijas ierēdņi var nokopēt attiecīgos dokumentus un paņemt vajadzīgos paraugus, ja viņiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka nav izpildīti Kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi. Šie ierēdņi var lūgt apliecināt jebkuras personas identitāti, kas atrodas inspicētajās telpās.

3. Komisijas ierēdņu pilnvaras nepārsniedz valstu inspektoru pilnvaras, un tiem nav policijas un izpildes pilnvaru.

4. Komisijas ierēdņi iesniedz rakstisku pilnvarojumu, kurā apliecināta to identitāte un kompetence.

5. Komisija izdod saviem ierēdņiem rakstiskas instrukcijas, norādot viņu pilnvaras un misijas mērķus.

98. pants

Verifikācijas

1. Ikreiz, kad Komisija to uzskata par vajadzīgu, tās ierēdņi var būt klāt kontroles darbībās, ko veic valsts kontroles iestādes. Šādās verifikācijas misijās Komisija dibina attiecīgus kontaktus ar dalībvalstīm, lai iespēju robežās izveidotu savstarpēji pieņemamu verifikācijas programmu.

2. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgās organizācijas vai personas piekrīt 1. punktā minēto verifikāciju veikšanai.

3. Ja kontroles un inspekcijas darbības, kas paredzētas sākotnējā verifikācijas programmā, nav izpildāmas faktisku iemeslu dēļ, Komisijas ierēdņi, sadarbojoties un vienojoties ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, groza sākotnējo verifikācijas programmu.

4. Jūras vai gaisa kontroles un inspekcijas gadījumā kuģa vai gaisa kuģa komandieris pilnībā atbild par kontroles un inspekcijas darbībām. Pildot savu pienākumu, viņš pienācīgi ņem vērā 1. punktā minēto verifikācijas programmu.

5. Komisija var noorganizēt, ka viens vai vairāki ierēdņi no citas dalībvalsts novērotāja statusā pavada Komisijas ierēdņus, kuri apmeklē dalībvalsti. Pēc Komisijas lūguma nosūtītāja dalībvalsts nosaka, vajadzības gadījumā – īsā termiņā, valsts ierēdņus, kas izraudzīti kā novērotāji. Dalībvalstis var arī sagatavot to valsts ierēdņu sarakstu, ko Komisija var uzaicināt būt klāt šādās kontrolēs un inspekcijās. Komisija pēc saviem ieskatiem var uzaicināt valsts ierēdņus, kas iekļautas šādā sarakstā vai par ko Komisijai paziņots. Attiecīgā gadījumā Komisija nodod sarakstu visu dalībvalstu rīcībā.

6. Komisijas ierēdņi var nolemt, ja viņi to uzskata par vajadzīgu, veikt šajā pantā minētās verifikācijas misijas bez iepriekšēja brīdinājuma.

99. pants

Autonomas inspekcijas

1. Ja ir iemesls uzskatīt, ka, piemērojot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, notiek pārkāpumi, Komisija var veikt autonomas inspekcijas. Tā veic šādas inspekcijas pēc savas ierosmes un bez attiecīgās dalībvalsts ierēdņu klātbūtnes.

2. Visus operatorus var pakļaut autonomām inspekcijām, ja tās tiek uzskatītas par vajadzīgām.

3. Autonomās inspekcijās dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošā teritorijā vai ūdeņos piemēro attiecīgās dalībvalsts reglamentu.

4. Ja Komisijas ierēdņi kādas dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošā teritorijā vai ūdeņos konstatē nopietnu šīs regulas pārkāpumu, Komisijas ierēdņi tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras veic visus attiecīgos pasākumus attiecībā uz šādu pārkāpumu.

100. pants

Revīzija

Komisija var veikt dalībvalstu kontroles sistēmu revīziju. Revīzijā jo īpaši var izvērtēt:

- a) kvotu un zvejas piepūles pārvaldības sistēmu;
- b) datu apstiprināšanas sistēmas, tostarp sistēmas, kas paredzētas kuģu satelītnovērošanas sistēmu, nozvejas, zvejas piepūles un tirdzniecības datu un ar Kopienas zvejas flotes reģistru saistītu datu kontrolpārbaūžu veikšanai, kā arī licenču un zvejas atļauju verifikāciju;
- c) administratīvo organizāciju, tostarp pieejamo darbinieku un pieejamo līdzekļu piemērotību, darbinieku apmācību, visu kontrolē iesaistīto iestāžu uzdevumu aprakstu, kā arī spēkā esošos mehānismus šo iestāžu darba koordinēšanai un rezultātu kopīgai novērtēšanai;
- d) operatīvās sistēmas, tostarp apstiprināto ostu kontroles procedūras;
- e) valsts kontroles programmas, tostarp inspekcijas līmeņu noteikšanu un to izpildi;
- f) valstī izveidoto sankciju sistēmu, tostarp uzlikto sankciju piemērotību, tiesvedības ilgumu, pārkāpējiem atsavinātos ekonomiskos labumus un šādas sankciju sistēmas preventīvo raksturu.

101. pants

Verifikācija, autonoma inspekcija un revīzijas ziņojumi

1. Komisija informē attiecīgās dalībvalstis par autonomās verifikācijas un autonomās inspekcijās konstatētajiem iepriekšējiem faktiem vienas dienas laikā pēc to veikšanas.

2. Komisijas ierēdņi pēc katras verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas sagatavo verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas ziņojumu. Ziņojumu dara pieejamu attiecīgajai dalībvalstij viena mēneša laikā pēc verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas beigām. Dalībvalstīm viena mēneša laikā ir iespēja iesniegt piezīmes par ziņojumā iekļautajiem konstatētajiem faktiem.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minēto ziņojumu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus.

4. Komisija savas oficiālās tīmekļa vietnes drošajā daļā publicē galīgā redakcijā izstrādātus verifikācijas, autonomas inspekcijas un revīzijas ziņojumus, kā arī attiecīgo dalībvalstu piezīmes.

102. pants

Turpmāki pasākumi pēc inspekcijas un revīzijas ziņojumiem

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu tās pieprasīto attiecīgo informāciju par šīs regulas īstenošanu. Iesniedzot informācijas pieprasījumu, Komisija norāda pieņemamu termiņu, kurā informācija jāiesniedz.

2. Ja Komisija uzskata, ka ir izdarīti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumi vai ka spēkā esošie kontroles noteikumi un metodes konkrētās dalībvalstīs nav efektīvas, tā informē attiecīgās dalībvalstis, kas savukārt veic administratīvo izmeklēšanu, kurā var piedalīties Komisijas ierēdņi.

3. Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par izmeklēšanas rezultātiem un nosūta Komisijai ziņojumu, kas sagatavots ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc Komisijas pieprasījuma. Komisija, ņemot vērā pienācīgi pamatotu dalībvalsts lūgumu, var pagarināt minēto termiņu par saprātīgu laikposmu.

4. Ja 2. punktā minētās administratīvās izmeklēšanas rezultātā pārkāpums netiek novērsts vai ja Komisija 98. un 99. pantā minēto verifikāciju vai autonomu inspekciju laikā vai 100. pantā minētās revīzijas laikā konstatē nepilnības dalībvalsts kontroles sistēmā, Komisija kopā ar minēto dalībvalsti sagatavo minēto rīcības plānu. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šo rīcības plānu.

XI SADAĻA

PASĀKUMI, LAI NODROŠINĀTU TO, KA DALĪBVALSTIS IEVĒRO KOPĒJĀS ZIVSAIMNIECĪBAS POLITIKAS MĒRĶUS

I NODAĻA

Finansiāli pasākumi

103. pants

Kopienas finansiālās palīdzības apturēšana un anulēšana

1. Komisija var nolemt uz laiku, kas nepārsniedz 18 mēnešus, pilnībā vai daļēji apturēt Kopienas finansiālo palīdzību, kas piešķirta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktu, ja pierādījumi liecina, ka:

- a) finansēto pasākumu efektivitāti ietekmē vai var ietekmēt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neievērošana, jo īpaši zivsaimniecības resursu saglabāšanas un pārvaldības, flotes zvejas jaudas pielāgošanas un zivsaimniecības kontroles jomās;
- b) šī noteikumu neizpilde ir tieši saistīta ar attiecīgo dalībvalsti; un
- c) noteikumu neizpilde var izraisīt nopietnu apdraudējumu ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīvai darbībai,

un ja Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju un, vajadzības gadījumā, izskatījusi dalībvalsts skaidrojumus, secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi piemērotus pasākumus stāvokļa uzlabošanai un ka tā nespēs to izdarīt tuvākajā laikā.

2. Ja apturējuma laikposmā attiecīgā dalībvalsts joprojām nespēj pierādīt, ka tā ir veikusi darbību stāvokļa uzlabošanai, lai turpmāk nodrošinātu piemērojamo noteikumu ievērošanu un izpildi, vai ka nepastāv nopietns risks, ka turpmāk tiks traucēta Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība, Komisija var pilnībā vai daļēji anulēt Kopienas finansiālo palīdzību, kuras izmaksa apturēta atbilstīgi 1. punktam. Finansiālo palīdzību šādi var anulēt tikai tad, ja attiecīgie maksājumi bijuši apturēti uz 12 mēnešiem.

3. Pirms 1. un 2. punktā minēto pasākumu veikšanas Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem saistībā ar nepilnībām dalībvalsts kontroles sistēmā un par nodomu pieņemt 1. vai 2. punktā minēto lēmumu un pieprasa dalībvalstij veikt darbību stāvokļa uzlabošanai termiņā, ko Komisija noteikusi atkarībā no pārkāpuma smaguma un kas nedrīkst būt īsāks par vienu mēnesi.

4. Ja dalībvalsts neatbild uz 3. punktā minēto vēstuli termiņā, kas noteikts saskaņā ar minēto punktu, Komisija var pieņemt 1. vai 2. punktā minēto lēmumu, pamatojoties uz tajā laikā pieejamo informāciju.

5. Procentuālā daļa, ko var piemērot, apturot vai anulējot maksājumus, ir proporcionāla tam, kādā veidā un mērā dalībvalsts nav ievērojusi piemērojamos saglabāšanas, kontroles, inspekcijas vai izpildes noteikumus, un tam, cik nopietni ir apdraudēta ūdeņu dzīvo resursu saglabāšana vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība, un tajā ņem vērā to, cik lielā mērā tiks skarta finansēto pasākumu efektivitāte. To nosakot, ņem vērā un nepārsniedz ar noteikumu neievērošanu saistītās zvejas vai ar zveju saistīto darbību relatīvo īpatsvaru pasākumos, kas finansēti, saņemot 1. punktā minēto finansiālo palīdzību.

6. Pieņemot lēmumus saskaņā ar šo pantu, pienācīgi ņem vērā visus attiecīgos apstākļus un rīkojas tā, lai veidotos reāla ekonomiska saikne starp noteikumu neievērošanas faktu un pasākumiem, ar kuriem ir saistīti apturētie maksājumi vai anulētā Kopienas finansiālā palīdzība.

7. Apturējumu atceļ, ja situācija vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Zvejas aizliegumu noteikšana

104. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana par kopējās zivsaimniecības politikas mērķu neizpildi

1. Ja dalībvalsts neievēro pienākumus daudzgadu plāna īstenošanā un ja Komisijai ir pierādījumi, ka minēto pienākumu neievērošana īpaši apdraud attiecīgo krājumu, tad Komisija var uz laiku attiecīgajai dalībvalstij noteikt aizliegumu zvejniecībām, uz ko attiecas minētās nepilnības.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un attiecīgo dokumentāciju un nosaka termiņu, kas nepārsniedz desmit darbdienu, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.

3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.

4. Komisija atceļ aizliegumu pēc tam, kad dalībvalsts ir rakstiski Komisijai pierādījusi, ka zvejniecību var droši izmantot.

III NODAĻA

Kvotu un zvejas piepūles atvilkšana un pārceļšana

105. pants

Kvotu atvilkšana

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts pārsniegusi tai piešķirtās kvotas, Komisija izdara samazinājumus attiecīgās dalībvalsts turpmākajās kvotās.

2. Ja dalībvalsts dotajā gadā ir pārvejojusi tai pieejamo krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, Komisija nākamajā gadā vai gados veic atvilkumus no pārvejojušās dalībvalsts gada kvotas, iedalītajām zvejas iespējām vai daļas, reizinot tās ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Pārvejas apjoms attiecībā pret atļautajiem izkrāvumiem	Koeficients
līdz 5 %	Pārveja * 1,0
virs 5 %, līdz 10 %	Pārveja * 1,1
virs 10 %, līdz 20 %	Pārveja * 1,2
virs 20 %, līdz 40 %	Pārveja * 1,4
virs 40 %, līdz 50 %	Pārveja * 1,8
Jebkura tālāka pārveja, kas pārsniedz 50 %	Pārveja * 2,0

Tomēr visos pārsnieguma gadījumos, kad atļauto izkrāvumu apjoms ir 100 tonnu vai mazāks, piemēro atvilkumu, kas vienāds ar pārsniegumu * 1,00.

3. Papildus 2. punktā minētajam koeficientam piemēro koeficientu 1,5:

- ja dalībvalsts iepriekšējos divos gados ir atkārtoti pārvejojusi kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas un ja uz šo pārveju attiecas 2. punktā minētie atvilkumi;
- ja pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus un jo īpaši ziņojumus, ko sagatavojusi ZZTEK, konstatēts, ka pārveja izraisa nopietnu apdraudējumu attiecīgajiem krājumiem; vai
- ja krājumi ietverti daudzgadu plānā.

4. Ja iepriekšējos gados dalībvalsts ir pārvejojusi tai piešķirto kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, Komisija pēc apspriedēm ar attiecīgo dalībvalsti var saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru veikt kvotas atvilkumus no turpmāk paredzētajām attiecīgās dalībvalsts kvotām, lai līdzsvarotu minētās pārvejas apjomu.

5. Ja saskaņā ar 1. un 2. punktu nevar veikt atvilkumus par pārzvejotu kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, jo kvota, iedalītais apjoms vai daļa no krājumiem vai krājumu grupas nav pieejami vai nav pietiekami pieejami attiecīgajai dalībvalstij, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no attiecīgajai dalībvalstij pieejamās kvotas, iedalītā apjoma vai daļas no krājumiem vai krājumu grupas tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā vai ņemot vērā to pašu tirdzniecības vērtību saskaņā ar 1. punktu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

106. pants

Zvejas piepūles atvilkšana

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts pārsniegusi tai piešķirto zvejas piepūli, Komisija izdara samazinājumus attiecīgās dalībvalsts turpmākajā zvejas piepūlē.

2. Ja zvejas piepūle dalībvalstij pieejamā ģeogrāfiskā apgabalā vai zvejas vietā ir pārsniegta, Komisija nākamajā gadā vai gados veic atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamās zvejas piepūles attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai zvejas vietā, reizinot to ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Pieejamās zvejas piepūles pārsniegums	Koeficients
līdz 5 %	pārsniegums * 1,0
virs 5 %, līdz 10 %	pārsniegums * 1,1
virs 10 %, līdz 20 %	pārsniegums * 1,2
virs 20 %, līdz 40 %	pārsniegums * 1,4
virs 40 %, līdz 50 %	pārsniegums * 1,8
jebkurš pārsniegums, kas ir lielāks par 50 %	pārsniegums * 2,0

3. Ja saskaņā ar 2. punktu nevar veikt atvilkumu maksimāli pieejamai zvejas piepūlei, kas pārsniegta, jo maksimāli pieejamā zvejas piepūle nav vai nav pietiekami pieejama attiecīgajai dalībvalstij, Komisija nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no šai dalībvalstij pieejamās zvejas piepūles tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā saskaņā ar 2. punktu.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgās zvejas piepūles noteikšanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

107. pants

Kvotu atvilkšana par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neizpildi

1. Ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts nepilda noteikumus par daudzgadu plānos iekļautiem krājumiem un ka tas var nopietni apdraudēt šo krājumu saglabāšanu, Komisija nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamajām kvotām, iedalītiem apjomiem vai daļas no krājumiem vai krājumu grupas, izmantojot proporcionalitātes principu un ņemot vērā krājumiem nodarīto kaitējumu.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un nosaka termiņu, kas nepārsniedz 15 darbdienu, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.

3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

IV NODAĻA

Ārkārtas pasākumi

108. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Ja ir pierādījumi, tostarp tādi, kas pamatojas uz Komisijas veiktas paraugu ņemšanas rezultātiem, ka zvejas darbības un/vai pasākumi, ko veic viena vai vairākas dalībvalstis, kavē saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, kas pieņemti saistībā ar daudzgadu plāniem, vai apdraud jūras ekosistēmu, un tāpēc ir vajadzīga tūlītēja rīcība, Komisija pēc jebkuras dalībvalsts pamatota pieprasījuma vai pati pēc savas ierosmes var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuru ilgums nepārsniedz sešus mēnešus. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

2. Ārkārtas pasākumi, kas paredzēti 1. punktā, ir proporcionāli apdraudējumam un *inter alia* var ietvert:

- ar attiecīgo dalībvalstu karogu kuģojošu kuģu zvejas darbību apturēšanu;
- zvejas aizliegumu noteikšanu;

- c) aizliegumu Kopianas operatoriem pieņemt ar attiecīgās dalībvalsts karogu kuģojošu kuģu nozvejoto zivju un zvejas produktu izkrāvumus, ievietošanu sprostos nobarošanai vai audzēšanai, kā arī pārkrāvumus citā kuģī;
- d) aizliegumu laist tirgū vai citiem komerciāliem nolūkiem izmantot zivis un zvejas produktus, ko nozvejojuši kuģi, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalstu karogu;
- e) aizliegumu piegādāt dzīvas zivis zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir attiecīgo dalībvalstu jurisdikcijā;
- f) aizliegumu pieņemt dzīvas zivis, ko nozvejojuši kuģi, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;
- g) aizliegumu zvejas kuģiem, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zvejot ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;
- h) dalībvalstu iesniegto zvejas datu attiecīgas korekcijas.
3. Dalībvalsts 1. punktā minēto pieprasījumu nosūta vienlaikus Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var nosūtīt Komisijai rakstiskas piezīmes piecās darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.
4. Ārkārtas pasākumi tūlīt stājas spēkā. Tos paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Attiecīgās dalībvalstis var paziņot Komisijas lēmumu Padoimei 15 darb dienās pēc paziņojuma saņemšanas.
6. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, vienu mēnesi pēc lietas saņemšanas var pieņemt citādu lēmumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dati, kas reģistrēti saskaņā ar šo regulu, ir pareizi, pilnīgi un iesniegti Kopējās zivsaimniecības politikā noteiktajā termiņā. Jo īpaši:
- a) dalībvalstis ar datorizētiem algoritmiem un mehānismiem veic šādu datu kontrolpārbaudi, analīzi un verifikāciju:
- i) kuģu noteikšanas sistēmas dati;
- ii) dati par zvejas darbībām, jo īpaši zvejas žurnālu, izkraušanas deklarāciju, pārkraušanas citā kuģī deklarāciju un iepriekšējās paziņošanas dati;
- iii) dati no uzglabāšanas deklarācijām, transportēšanas dokumentiem un pārdošanas zīmēm;
- iv) dati par zvejas licencēm un zvejas atļaujām;
- v) dati no inspekcijas ziņojumiem;
- vi) dati par dzinēja jaudu;
- b) šādiem datiem attiecīgā gadījumā veic arī kontrolpārbaudes, analīzi un verifikāciju:
- i) datiem no kuģu noteikšanas sistēmas;
- ii) datiem par novērošanas gadījumiem;
- iii) datiem attiecībā uz starptautiskiem nolīgumiem zivsaimniecības jomā;
- iv) datiem par ieiešanu zvejas zonās, jūras apgabalos, uz kuriem attiecas īpaši noteikumi par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju un līdzīgu organizāciju uzraudzības rajonos un trešo valstu ūdeņos, un iziešanu no tiem;
- v) Automātiskās identifikācijas sistēmas datiem.
3. Apstiprināšanas sistēma nodrošina tūlītēju datu nesakritības, kļūdu un trūkstošas informācijas noteikšanu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka datubāzē skaidri atainota datu apstiprināšanas sistēmā atklātā datu neatbilstība. Datubāze arī iezīmē visus koriģētos datus un norāda attiecīgās korekcijas iemeslu.
5. Ja ir konstatēta datu nesakritība, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgo izmeklēšanu un attiecīgi rīkojas, ja ir iemesli aizdomām, ka izdarīts pārkāpums.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka datubāzē ir skaidri redzami datumi, kad dati saņemti, ievadīti un apstiprināti, kā arī dati, kad tiek veikti turpmāki pasākumi attiecībā uz konstatētām nesakritībām.

XII SADAĻA

DATI UN INFORMĀCIJA

I NODAĻA

Datu analīze un revīzija

109. pants

Datu analīzes vispārīgi principi

1. Dalībvalstis izveido datorizētu datubāzi tādu datu apstiprināšanai, kas reģistrēti saskaņā ar šo regulu, un ne vēlāk kā līdz 2013. gada 31. decembrim izveido apstiprināšanas sistēmu.

7. Ja 2. punktā minētos datus nepārraida elektroniski, dalībvalstis nodrošina to, ka tie tūlīt tiek manuāli ievadīti datubāzē.

8. Dalībvalstis izstrādā valsts plānu, lai īstenotu apstiprināšanas sistēmu, kurā ietverti 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētie dati, un veiktu turpmākos pasākumus nesakrītību gadījumā. Plāns dalībvalstīm nodrošina iespēju izvirzīt apstiprināšanas un kontrolpārbaucību prioritātes un paredzēt turpmākos pasākumus nesakrītību gadījumā, pamatojoties uz riska pārvaldību. Plānu līdz 2011. gada 31. decembrim iesniedz apstiprināšanai Komisijā. Komisija apstiprina plānus līdz 2012. gada 1. jūlijam, ļaujot dalībvalstīm izdarīt grozījumus. Grozījumus plānā katru gadu iesniedz apstiprināšanai Komisijā.

9. Ja Komisija izmeklēšanā ir konstatējusi nesakrītības datus, kas ievadīti dalībvalsts datubāzē, tā pēc dokumentu iesniegšanas un konsultācijām ar dalībvalsti var pieprasīt, lai dalībvalsts izmeklētu nesakrītības iemeslu un vajadzības gadījumā koriģētu minētos datus.

10. Šajā regulā minētās dalībvalstu izveidotās datubāzes un savāktos datus uzskata par autentiskiem saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētiem nosacījumiem.

110. pants

Piekļuve datiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai jebkurā laikā bez iepriekšēja paziņojuma būtu attāla piekļuve visiem 115. pantā minētajiem datiem. Turklāt Komisijai ir iespēja manuāli vai automātiski lejupielādēt minētos datus par jebkuru laikposmu vai jebkuru zvejas kuģu skaitu.

2. Dalībvalstis piešķir piekļuvi Komisijas ierēdņiem, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās izraudzītā struktūra.

Šāda piekļuve ir iespējama 115. pantā minētajai dalībvalstu tīmekļa vietņu drošajai daļai.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis var līdz 2012. gada 30. jūnijam īstenot izmēģinājuma projektus ar Komisiju un tās izraudzītu struktūru par attālu reāllaika piekļuvi dalībvalstu datiem par zvejas iespējām, kas reģistrētas un apstiprinātas atbilstīgi šai regulai. Ja gan Komisija, gan attiecīgā dalībvalsts ir apmierināta ar izmēģinājuma projekta rezultātiem un ciktāl attālā piekļuve darbojas, kā paredzēts, attiecīgajai dalībvalstij vairs nav pienākuma ziņot par zvejas iespējām, kā minēts 33. panta 2. un 8. punktā. Datu piekļuves veids un procedūras tiek apsvērti un pārbaudīti. Dalībvalstis līdz 2012. gada 1. janvārim informē Komisiju par to, vai tās plāno veikt izmēģinājuma projektus. No 2013. gada 1. janvāra Padome var pieņemt lēmumu par citu tādu datu nosūtīšanas veidu un biežumu, kurus dalībvalstis nosūta Komisijai.

111. pants

Datu apmaiņa

1. Katra karoga dalībvalsts nodrošina tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā Komisiju vai tās izraudzītu struktūru jo īpaši attiecībā uz:

- kuģu noteikšanas sistēmas datiem, ja kuģi atrodas citas dalībvalsts ūdeņos;
- zvejas žurnālu informāciju, ja tās kuģi zvejo citas dalībvalsts ūdeņos;
- izkraušanas deklarācijām un pārkraušanas citā kuģī deklarācijām, ja šādas darbības notiek citu dalībvalstu ostās;
- iepriekšēju paziņojumu, ja paredzētā ienākšanas osta ir citā dalībvalstī.

2. Katra piekrastes dalībvalsts nodrošina tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un, attiecīgā gadījumā, Komisiju vai tās izraudzītu struktūru, jo īpaši nosūtot:

- pārdošanas zīmē ietverto informāciju karoga dalībvalstij, ja pirmā pārdošana tiek veikta no citas dalībvalsts zvejas kuģa;
- uzglabāšanas deklarācijā ietverto informāciju, ja zivis uzglabā citā dalībvalstī, nevis karoga dalībvalstī vai izkraušanas dalībvalstī;
- pārdošanas zīmēs un uzglabāšanas deklarācijā ietverto informāciju tai dalībvalstij, kurā notika izkraušana.

3. Šķī izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, jo īpaši lai pārbaudītu kvalitāti, atbilstību termiņiem, kas noteikti datu iesniegšanai, kontrolpārbaudēm, analīzei, datu verifikācijai un datu lejupielādei paredzēta standartizēta formāta izveidošanai, pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Datu konfidencialitāte

112. pants

Personas datu aizsardzība

1. Šī regula neskar un nekādā veidā neietekmē fizisku personu aizsardzības līmeni attiecībā uz personas datu apstrādi, ko nodrošina Kopienas un valstu tiesību aktu noteikumi, un jo īpaši nekādā veidā negroza dalībvalstu pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Kopienas iestāžu un struktūru pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi, kuru, pildot savus pienākumus, tās veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Personu tiesības attiecībā uz viņu reģistrācijas datiem, kas apstrādāti valstu sistēmā, īsteno saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā uzglabā personas datus, un jo īpaši saskaņā ar noteikumiem, ar ko īsteno Direktīvu 95/46/EK, un tiesības attiecībā uz viņu reģistrācijas datiem, ko apstrādā Kopienas sistēmās, īsteno saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

113. pants

Konfidencialitāte, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šo regulu savāktos un saņemtos datus apstrādā saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēro dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu saturošiem datiem.

2. Datus, ar ko savstarpēji apmainījušās dalībvalstis un Komisija, nenosūta citām personām kā vien tām, kuras strādā dalībvalstu vai Kopienas iestādēs un kuru amata pienākumu izpildei vajadzīga šāda piekļuve, ja vien dalībvalstis, kuras nosūta datus, nav devušas skaidru attiecīgu piekrišanu.

3. Šā panta 1. punktā minētos datus neizmanto citam nolūkam kā vien tam, kas paredzēts šajā regulā, ja vien datu sniedzējas iestādes nav devušas skaidru piekrišanu minēto datu izmantošanai citiem nolūkiem un tiek ievērots nosacījums, ka spēkā esošie noteikumi dalībvalstī, kuras iestāde saņem datus, šādu izmantošanu neaizliedz.

4. Datiem, kuri saskaņā ar šo regulu paziņoti personām, kas strādā kompetentajās iestādēs, tiesās, citās valsts iestādēs un Komisijā vai tās izraudzītā struktūrā, un kuru izpaušana apdraudētu:

- a) privātpersonas privātuma un integritātes aizsardzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību;
- b) fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālo īpašumu;
- c) tiesvedību un juridiskas konsultācijas; vai
- d) inspekciju vai izmeklēšanu tvērumu,

piemēro spēkā esošos konfidencialitātes noteikumus. Informāciju vienmēr drīkst izpaust, ja tas ir vajadzīgs, lai pārtrauktu vai aizliegtu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus.

5. Uz 1. punktā minētajiem datiem attiecas tāda pati aizsardzība, kāda līdzīgiem datiem noteikta to saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos un attiecīgajos noteikumos, kuri piemērojami Kopienas iestādēm.

6. Šo pantu neuzskata par šķērslī saskaņā ar šo regulu iegūtu datu izmantošanai juridiskās darbībās vai tiesvedībā, kas vēlāk

uzsāktas par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neievērošanu. Dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nosūta datus, tiek informētas par visām instancēm, kurās minētos datus izmanto šādiem nolūkiem.

7. Šis pants neskar pienākumus par savstarpējo palīdzību krimināllietās atbilstīgi starptautiskajām konvencijām.

III NODAĻA

Oficiālas tīmekļa vietnes

114. pants

Oficiālas tīmekļa vietnes

1. Šīs regulas mērķu izpildei katra dalībvalsts pirms 2012. gada 1. janvāra izveido oficiālu tīmekļa vietni, kas pieejama internetā un satur 115. un 116. pantā minēto informāciju. Dalībvalstis paziņo Komisijai savas oficiālās tīmekļa vietnes adresi. Komisija var nolemt izstrādāt kopīgus standartus un procedūras, lai nodrošinātu pārredzamu saziņu pašu dalībvalstu starpā, kā arī starp dalībvalstīm, Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Komisiju, tostarp regulāru aktuālās informācijas pārraidi par reģistrētajām zvejas darbībām saistībā ar zvejas iespējām.

2. Katras dalībvalsts oficiālajā tīmekļa vietnē ir publiski pieejamā daļa un drošā daļa. Minētajā tīmekļa vietnē katra dalībvalsts ievada, uztur un regulāri atjaunina datus, kas vajadzīgi kontroles nolūkiem saskaņā ar šo regulu.

115. pants

Publiski pieejamā tīmekļa vietnes daļa

Savu tīmekļa vietņu publiski pieejamajā daļā dalībvalstis nekavējoties publicē vai norāda tiešu saiti:

- a) to izraudzīto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses, kas atbild par zvejas licenču un zvejas atļauju izdošanu, kā minēts 7. pantā;
- b) apstiprināto ostu sarakstu, kurās veic pārkraušanu citā kuģī, norādot to darba laiku, kā minēts 20. pantā;
- c) vienu mēnesi pēc daudzgadu plāna stāšanās spēkā un pēc Komisijas apstiprinājuma – apstiprināto ostu sarakstu, norādot to darba laiku, kā minēts 43. pantā, un 30 dienas pēc tam – saistītos nosacījumus, lai reģistrētu un ziņotu daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumu katrā izkrājumā;
- d) lēmumu, ar ko liegumu nosaka reāllaikā un skaidri definē attiecīgo zvejas vietu ģeogrāfisko apgabalu, lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību konkrētajā lieguma apgabalā, kā noteikts 53. panta 2. punktā;

- e) sīku informāciju par kontaktpunktiem zvejas žurnālu, iepriekšēju paziņojumu, pārkraušanas citā kuģī deklarāciju, izkraušanas deklarāciju, pārdošanas zīmju, uzglabāšanas deklarāciju un transportēšanas dokumentu nosūtīšanai vai iesniegšanai, kā minēts 14., 17., 20., 23., 62., 66. un 68. pantā;
- f) karti ar tā apgabala koordinātām, kurā noteikts pagaidu zvejas liegums reāllaikā, kā minēts 54. pantā, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību minētajā teritorijā lieguma laikā;
- g) lēmumu noteikt zvejas liegumu atbilstīgi 35. pantam un visu vajadzīgo informāciju.

116. pants

Timekļa vietnes drošā daļa

1. Timekļa vietnes drošajā daļā katra dalībvalsts izveido, uztur un atjaunina piekļuvi šādiem sarakstiem un datubāzēm:
 - a) to ierēdņu sarakstiem, kas ir atbildīgi par 74. pantā minētajām inspekcijām;
 - b) elektroniskai datubāzei ierēdņu sagatavoto inspekcijas un pārraudzības ziņojumu apstrādei, kā minēts 78. pantā;
 - c) kuģu noteikšanas sistēmas datnēm, ko reģistrējis to zvejas uzraudzības centrs, kā minēts 9. pantā;
 - d) elektroniskai datubāzei, kurā ir visu zvejas licenču saraksts, kā arī zvejas atļauju saraksts, kuras izdotas un pārvaldītas saskaņā ar šo regulu, skaidri norādot nosacījumus un informāciju par visiem apturēšanas un anulēšanas gadījumiem;
 - e) iespējai mērīt nepārtraukto 24 stundu laikposmu, kas minēts 26. panta 6. punktā;
 - f) elektroniskai datubāzei, kurā ir visi attiecīgie dati par zvejas iespējām, kā minēts 33. pantā;
 - g) 46. pantā minētās valsts kontroles rīcības programmām;
 - h) elektroniskai datubāzei savākto datu pilnīguma un kvalitātes verificēšanai, kā minēts 109. pantā.
2. Katra dalībvalsts nodrošina:
 - a) Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai attālu piekļuvi šajā pantā minētajiem datiem un to, ka tā notiek ar droša interneta savienojuma starpniecību un ir iespējama 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā;
 - b) tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju vai tās izraudzītu struktūru.

3. Dalībvalsts piešķir piekļuvi Komisijas ierēdņiem, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās izraudzītā struktūra.

4. Datus, kas iekļauti timekļa vietņu drošajā daļā, dara pieejamus tikai konkrētiem lietotājiem, ko šādam nolūkam pilnvarojusi vai nu attiecīgā dalībvalsts, vai Komisija vai tās izraudzītā struktūra. Minētajām personām dara pieejamus tikai tos datus, kas tām vajadzīgi to uzdevumu un darbību veikšanai, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ieviešanu, un tāpēc uz tām attiecas noteikumi, kas reglamentē šādu datu izmantošanas konfidencialitāti.

5. Datus, kas iekļauti timekļa vietnes drošajā daļā, uzglabā tikai tik ilgi, cik tas vajadzīgs šīs regulas mērķu izpildei, taču vienmēr vismaz trīs kalendāros gadus, sākot no gada, kas ir nākamais pēc informācijas reģistrēšanas gada. Personas datus, kuru apmaiņa saskaņā ar šo regulu notiek vēstures, statistikas vai zinātnes vajadzībām, glabā vai nu tikai anonīmā formā, vai, ja tas nav iespējams, tikai ar šifrētu datu subjektu identitāti.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

XIII SADAĻA

ĪSTENOŠANA

117. pants

Administratīva sadarbība

1. Iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas īstenošanu dalībvalstīs, sadarbojas cita ar citu, ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, ar Komisiju un tās izraudzīto struktūru, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

2. Nolūkos, kas minēti 1. punktā, izveido savstarpējas palīdzības sistēmu, kurā ietver noteikumus par informācijas apmaiņu pēc iepriekšēja vai pēkšņa pieprasījuma.

3. Dalībvalsts, kurā notikušas zvejas darbības, pēc Komisijas pieprasījuma elektroniski nosūta tai attiecīgu informāciju vienlaikus ar paziņojumu zvejas kuģa karoga dalībvalstij.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

118. pants

Paziņošanas pienākumi

1. Reizi piecos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

2. Uz dalībvalstu iesniegto ziņojumu un pašas novērojumu pamata Komisija reizi piecos gados sagatavo ziņojumu, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisija piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā izvērtē, kā šī regula ietekmējusi kopējo zivsaimniecības politiku.

4. Dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu, kurā izklāstīti pamatprincipi, kuri ievēroti, sastādot ziņojumus par pamatdatiem.

5. Šīki izstrādātus noteikumus par dalībvalstu ziņojumu saturu un formu šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

119. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

XIV SADAĻA

GROZĪJUMI UN ATCELŠANA

120. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 768/2005

Regulu (EK) Nr. 768/2005 ar šo groza šādi.

1. Regulas 3. pantam pievieno šādu punktu:

“i) palīdzēt kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas vienveidīgā ieviešanā, konkrēti:

— organizēt dalībvalstu kontroles darbību operatīvo koordināciju, lai īstenotu īpašas kontroles un inspekcijas programmas, kontroles programmas, kas saistītas ar nelegālu, neregistrētu un neregulētu (“N-NN”) zveju, un starptautiskas kontroles un inspekcijas programmas,

— veikt inspekcijas, kas vajadzīgas, lai izpildītu Aģentūras uzdevumus saskaņā ar 17.a pantu.”

2. Regulas 5. pantā:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Aģentūras veiktā operatīvā koordinācija attiecas uz visu to darbību kontroli, uz ko attiecas kopējā zivsaimniecības politika.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Pastiprinātas dalībvalstu darba operatīvās koordinācijas nolūkā Aģentūra kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm var izveidot darbības plānus un koordinēt to īstenošanu.”

3. Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Palīdzība Komisijai un dalībvalstīm

Aģentūra palīdz Komisijai un dalībvalstīm, lai nodrošinātu to pienākumu pilnīgu, vienveidīgu un efektīvu izpildi saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, tostarp cīņā pret NNN zveju un to attiecībās ar trešām valstīm. Aģentūra jo īpaši:

a) izveido un izstrādā pamatprogrammu dalībvalstu zvejniecības inspekcijas instruktoru mācībām un organizē papildu mācības un seminārus minētajām ierēdņiem un citiem kontroles un inspekcijas darbībās iesaistītiem darbiniekiem;

b) izveido un izstrādā pamatprogrammu Kopienas inspektoru mācībām pirms to pirmās norīkošanas darbā un regulāri organizē papildu mācības un seminārus minētajiem ierēdņiem;

c) pēc dalībvalstu lūguma veic ar dalībvalstu kontroles un inspekcijas pasākumiem saistītu preču un pakalpojumu kopīgu iepirkumu, kā arī gatavo un koordinē dalībvalstu kopīgu izmēģinājuma projektu īstenošanu;

d) izstrādā kopīgas darbības procedūras saistībā ar kontroles un inspekcijas darbībām, ko kopīgi veic divas vai vairāk dalībvalstis;

e) izstrādā kritērijus kontroles un inspekcijas līdzekļu apmaiņai starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm un šādu līdzekļu nodrošināšanai no dalībvalstu pusēs;

f) veic riska analīzi, pamatojoties uz zvejas datiem par nozvejām, izkrāvumiem un zvejas piepūli, kā arī riska analīzi par neziņotiem izkrāvumiem, *inter alia*, datus par nozvejām un importu salīdzinot ar datiem par eksportu un par vietējo patēriņu;

g) pēc Komisijas vai dalībvalstu pieprasījuma izstrādā kopīgu inspekcijas metodoloģiju un procedūras;

h) pēc dalībvalstu lūguma, palīdz tām ievērot to Kopienas un starptautiskās saistības, tostarp cīņu pret NNN zveju, un saistības, ko noteikušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas;

- i) veicina un koordinē vienotas riska pārvaldības metodes izstrādi savas kompetences jomā;
- j) koordinē un veicina sadarbību starp dalībvalstīm un kopīgus standartus paraugu ņemšanas plānu izstrādei, kas noteikti Padomes Regulā (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (*).

(*) OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.”

4. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“8. pants

Kopienas saistību īstenošana kontroles un inspekcijas jomā

1. Pēc Komisijas lūguma Aģentūra, balstoties uz starptautiskām kontroles un inspekcijas programmām, koordinē dalībvalstu veiktās kontroles un inspekcijas darbības, izstrādājot kopējus izvietojuma plānus.

2. Aģentūra var iegādāties, īrēt vai fraktēt iekārtas, kas ir vajadzīgas, lai īstenotu 1. punktā minētos kopējus izvietojuma plānus.”

5. Regulas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošana

1. Aģentūra koordinē īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošanu, kuras, izmantojot kopējus izvietojuma plānus, izstrādātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantu.

2. Aģentūra var iegādāties, īrēt vai fraktēt iekārtas, kas ir vajadzīgas, lai īstenotu 1. punktā minētos kopējos izvietojuma plānus.”

6. Pēc III nodaļas iekļauj šādu nodaļu:

“IIIa NODAĻA

AĢENTŪRAS PILNVARAS

17.a pants

Aģentūras ierēdņu iecelšana par Kopienas inspektoriem

Aģentūras ierēdņus var iecelt par Kopienas inspektoriem starptautiskos ūdeņos saskaņā ar 79. pantu Regulā (EK) Nr. 1224/2009.

17.b pants

Aģentūras pasākumi

Aģentūra attiecīgā gadījumā:

- a) izdod rokasgrāmatas par saskaņotiem inspekcijas standartiem;
- b) izstrādā norādījumus, kuros atspoguļo labāko praksi kopējās zivsaimniecības politikas kontroles jomā, tostarp par kontroles ierēdņu mācībām, un regulāri atjaunina šādus norādījumus;
- c) sniedz Komisijai vajadzīgo tehnisko un administratīvo atbalstu tās uzdevumu izpildē.

17.c pants

Sadarbība

1. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas ar Aģentūru un sniedz tai vajadzīgo palīdzību, lai tā varētu veikt savu uzdevumu.

2. Pienācīgi ņemot vērā atšķirīgās tiesību sistēmas atsevišķās dalībvalstīs, Aģentūra veicina sadarbību starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, lai izstrādātu saskaņotus kontroles standartus, ievērojot Kopienas tiesību aktus un ņemot vērā labāko praksi dalībvalstīs un atzītus starptautiskos standartus.

17.d pants

Ārkārtas vienība

1. Ja Komisija pēc savas ierosmes vai vismaz pēc divu dalībvalstu pieprasījuma konstatē situāciju, kas ietver tiešu, netiešu vai potenciālu nopietnu risku kopējai zivsaimniecības politikai, un ja risku nevar aizkavēt, novērst vai samazināt ar pastāvošiem līdzekļiem, nedz arī pienācīgi pārvaldīt, par to tūlīt paziņo Aģentūrai.

2. Aģentūra, rīkojoties pēc Komisijas paziņojuma saņemšanas vai pēc savas ierosmes, tūlīt izveido ārkārtas vienību un par to informē Komisiju.

17.e pants

Ārkārtas vienības uzdevumi

1. Aģentūras izveidotā ārkārtas vienība atbild par to, lai savāktu un novērtētu visu attiecīgo informāciju un apzinātu pieejamās iespējas, lai pēc iespējas efektīvāk un ātrāk aizkavētu, novērstu vai samazinātu risku kopējai zivsaimniecības politikai.

2. Ārkārtas vienība var lūgt jebkuras tādas valsts iestādes vai privātpersonas palīdzību, kuras kompetenci tā uzskata par vajadzīgu, lai efektīvi reaģētu uz ārkārtas situāciju.

3. Aģentūra veic vajadzīgo koordināciju, lai pienācīgi un laikus reaģētu uz ārkārtas situāciju.

4. Ārkārtas vienība attiecīgā gadījumā informē sabiedrību par attiecīgajiem riskiem un veiktajiem pasākumiem.

17.f pants

Daudzgažu darba programma

1. Aģentūras daudzgažu darba programmā iestrādā vispārējus mērķus, pilnvaras, uzdevumus, darbības rādītājus un prioritātes katrai Aģentūras darbībai piecu gadu laikposmā. Tajā ietver personāla politikas plānu un aplēses par budžeta apropriācijām, kas jādara pieejamas mērķu sasniegšanai minētajā piecu gadu laikposmā.

2. Daudzgažu darba programmu sagatavo atbilstīgi uz darbību balstītas pārvaldības sistēmai, kā arī Komisijas izstrādātai metodoloģijai. To pieņem valde.

3. Darba programma, kas minēta 23. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ir saistīta ar daudzgažu darba programmu. Tajā skaidri norāda papildinājumus, grozījumus vai svītrotumus salīdzinājumā ar iepriekšējā gada darba programmu un sekmes daudzgažu darba programmas vispārējo mērķu un prioritāšu sasniegšanā.

17.g pants

Sadarbība jūrlietās

Aģentūra veicina ES integrētās jūrniecības politikas īstenošanu un jo īpaši pēc valdes sniegta apstiprinājuma noslēdz administratīvus nolīgumus ar citām struktūrām jautājumos, uz ko attiecas šī regula. Izpilddirektors šādu sarunu sākumposmā informē par to Komisiju un dalībvalstis.

17.h pants

Sīki izstrādāti noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā.

Minētie noteikumi jo īpaši var attiekties uz plānu formulējumu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ārkārtas vienības izveidi un piemērojamām praktiskajām procedūrām."

121. pants

Grozījumi citās regulās

1. Svītro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. pantu.

2. Regulu (EK) Nr. 2371/2002 groza šādi:

a) regulas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"21. pants

Kopienas sistēma kontrolei un izpildei

Kontrolē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un 1. pantā izklāstīto darbību veikšanu un nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Šādā nolūkā izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu kontrolei, inspekcijai un izpildei."

b) svītro 22. līdz 28. pantu.

3. Padomes Regulā (EK) Nr. 811/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko nosaka pasākumus ziemeļu heka krājumu atjaunošanai ⁽¹⁾, svītro 7., 8., 10., 11., 12. un 13. pantu.

4. Padomes Regulā (EK) Nr. 2115/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko izveido Grenlandes paltusa resursu atjaunošanas plānu Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas darbības jomā ⁽²⁾, svītro 7. pantu.

5. Padomes Regulā (EK) Nr. 2166/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko nosaka Dienvidu heka un Norvēģijas omāra krājumu atjaunošanas pasākumus Kantabrijas jūrā un Ibērijas pussalas rietumu piekrastē ⁽³⁾, svītro IV nodaļu.

6. Padomes Regulā (EK) Nr. 388/2006 (2006. gada 23. februāris), ar ko izveido daudzgažu plānu jūrasmeles krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Biskajas līcī ⁽⁴⁾, svītro IV nodaļu.

7. Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2007 (2007. gada 7. maijs), ar ko izveido daudzgažu plānu jūrasmeļu krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Lamanša jūras šauruma rietumu daļā ⁽⁵⁾, svītro IV nodaļu.

8. Padomes Regulā (EK) Nr. 676/2007 (2007. gada 11. jūnijs), ar ko izveido daudzgažu plānu zivsaimniecībām, kas izmanto jūras zeltplekstes un jūrasmeles krājumus Ziemeļjūrā ⁽⁶⁾, svītro IV nodaļu.

⁽¹⁾ OV L 150, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 340, 23.12.2005., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 28.12.2005., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 65, 7.3.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 122, 11.5.2007., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 157, 19.6.2007., 1. lpp.

9. Padomes Regulā (EK) Nr. 1098/2007 (2007. gada 18. septembris), ar ko izveido daudzgadu plānu Baltijas jūras mencu krājumiem un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto ⁽¹⁾, svītro 10. panta 3. un 4. punktu, 11. panta 2. un 3. punktu, 12., 13., 15. pantu, 18. panta 2. un 3. punktu, 19. un 20. pantu, 22. panta otro daļu, 23., 24. un 25. pantu.

10. Padomes Regulā (EK) Nr. 1300/2008 (2008. gada 18. decembris), ar ko izveido daudzgadu plānu Baltijas jūras mencu krājumiem un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto ⁽²⁾, svītro 5. un 6. pantu.

11. Padomes Regulā (EK) Nr. 1342/2008 (2008. gada 18. decembris), ar ko izveido ilgtermiņa plānu mencu krājumiem un šo krājumu zvejniecībai ⁽³⁾, svītro 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28. un 29. pantu.

122. pants

Atcelšana

1. Atceļ Regulu (EEK) Nr. 2847/93, izņemot 6., 8. un 11. pantu, kurus atceļ no dienas, kad stājas spēkā šīs regulas 14., 21. un 23. panta īstenošanas noteikumi, un izņemot 5. pantu, 9. panta 5. punktu un 13., 21. un 34. pantu, kurus atceļ no 2011. gada 1. janvāra.

2. Regulu (EK) Nr. 1627/94 atceļ no dienas, kad stājas spēkā šīs regulas 7. panta īstenošanas pasākumi.

3. Regulu (EK) Nr. 1966/2006 atceļ no 2011. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 20. novembrī

123. pants

Atsauces

Atsauces uz atceltajām regulām un noteikumiem, kas svītroti saskaņā ar 121. pantu, uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar II pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

XV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

124. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Tomēr:

- a) 33. panta 6. un 9. punktu, 37., 43., 58., 60., 61., 63., 67., 68., 73., 78. un 84. pantu, 90. panta 2., 3. un 4. punktu, 93. un 117. pantu, 121. panta 3. līdz 11. punktu piemēro no 2011. gada 1. janvāra;
- b) 6., 7., 14., 21. un 23. pantu piemēro no dienas, kad stājas spēkā to īstenošanas noteikumi;
- c) 92. pantu piemēro no dienas, kas ir sešus mēnešus pēc tā īstenošanas noteikumu stāšanās spēkā.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ OV L 248, 22.9.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 344, 20.12.2008., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 348, 24.12.2008., 20. lpp.

I PIELIKUMS

KONKRĒTI INSPEKCIJAS KRITĒRIJI DAUDZGADU PLĀNIEM

Mērķis

1. Katra dalībvalsts nosaka konkrētus inspekcijas kritērijus saskaņā ar šo pielikumu.

Stratēģija

2. Veicot zvejas darbību inspekciju un pārraudzību, galvenokārt pievēršas kuģiem, kas varētu zvejot daudzgadu plānā ietvertas sugas. Izlases inspekcijas, ko veic attiecībā uz daudzgadu plānā ietvertu sugu transportēšanu un tirdzniecību, izmanto kā papildu kontrolpārbaudes mehānismu, lai noteiktu inspekcijas un pārraudzības efektivitāti.

Prioritātes

3. Uz dažādiem zvejas rīkiem attiecas dažādi prioritātes līmeņi atkarībā no apjoma, kādā uz flotēm attiecas zvejas iespēju limiti. Tāpēc katra dalībvalsts nosaka īpašas prioritātes.

Mērķu kritēriji

4. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad stājas spēkā regula, ar ko izveido daudzgadu plānu, dalībvalstis ievieš inspekcijas grafikus, ņemot vērā turpmāk izklāstītos mērķus.

Dalībvalstis precizē un apraksta piemērojamo paraugu ņemšanas stratēģiju.

Komisijai pēc pieprasījuma ir pieeja paraugu ņemšanas plānam, ko izmanto dalībvalsts.

- a) Inspekcijas intensitāte ostās

Principā sasniedzamajai precizitātei jābūt vismaz tādai pašai, kādu sasniegtu, izmantojot vienkāršu izlases veida paraugu ņemšanas metodi, saskaņā ar kuru inspicē 20 % (pēc svara) no visu daudzgadu plānā ietvertu sugu izkrāvumiem dalībvalstī.

- b) Tirdzniecības inspekcijas intensitāte

Pārbauda 5 % no daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumiem, kas piedāvāti pārdošanai izsolē.

- c) Inspekcijas intensitāte jūrā

Elastīgs kritērijs: to nosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā. Jūrā veiktu inspekciju kritērijs attiecas uz patrulēšanas dienu skaitu jūrā pārvaldības apgabalos, un var noteikt atsevišķu kritēriju dienām, kurās patrulē konkrētos apgabalos.

- d) Intensitāte novērošanai no gaisa

Elastīgs kritērijs: nosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā un ņemti vērā pieejamie resursi, kas ir dalībvalsts rīcībā.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 2847/93	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. un 2. pants
1. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	2. pants
2. pants	5. pants
3. pants	9. pants
4. panta 1. punkts	5. pants
4. panta 2. punkts	75. pants
5. panta a) un b) punkts	74. pants
5. panta c) punkts	8. pants
6. pants	14., 15. un 16. pants
7. pants	17. un 18. pants
8. pants	23., 24. un 25. pants
9. panta 1., 2., 3., 4., 4.a, 5., 6., 7., 8. un 9. punkts	62., 63., 64., 65. un 68. pants
9. panta 4.b un 5. punkts	66. un 67. pants
11. pants	20., 21., un 22. pants
13. pants	68. pants
14. pants	59. pants
15. panta 1., 2. un 4. punkts	33. un 34. pants
15. panta 3. punkts	36. pants
16. pants	117. pants
17. pants	5., pants
19. pants	112. un 113. pants
IIA sadaļa	IV sadaļas I nodaļas 2. sadaļa
20. panta 1. punkts	47. pants
20. panta 2. punkts	49. pants
21. panta 1. punkts	33. pants
21. panta 2. punkts	35. pants
21. panta 3. punkts	36. pants
21. panta 4. punkts	37. pants
21.a pants	35. pants
21.b pants	34. pants
21.c pants	36. pants
23. pants	105. pants
V sadaļa	IV sadaļas II nodaļa un 109. pants
28. panta 1. punkts	56. pants
28. panta 2. punkts	57. un 70. pants
28. panta 2.a punkts	56. pants
29. pants	96., 97., 98. un 99. pants
30. pants	102. pants
31. panta 1. un 2. punkts	89. un 90. pants
31. panta 4. punkts	86. pants

32. panta 1. punkts	85. pants
32. panta 2. punkts	88. pants
33. pants	86. pants
34. pants	117. pants
34.a pants	117. pants
34.b pants	98. pants
34.c pants	95. pants
35. pants	118. pants
36. pants	119. pants
37. pants	112. un 113. pants
38. pants	3. pants
39. pants	122. pants
40. pants	124. pants
Regula (EK) Nr. 1627/94	Šī regula
Visa regula	7. pants
Regula (EK) Nr. 847/96	Šī regula
5. pants	106. pants
Regula (EK) Nr. 2371/2002	Šī regula
21. pants	1. un 2. pants
22. panta 1. punkts	6., 7., 8., 9., 14. un 75. pants
22. panta 2. punkts	58., 59., 62., 68. un 75. pants
23. panta 3. punkts	5. panta 3. punkts, 5. panta 5. punkts un 11. pants
23. panta 4. punkts	105. un 106. pants
24. pants	5. pants, VII sadaļa un 71. un 91. pants
25. pants	VII sadaļas III un IV nodaļa un 89. pants
26. panta 1. punkts	96. pants
26. panta 2. punkts	108. pants
26. panta 4. punkts	36. pants
27. panta 1. punkts	96. līdz 99. pants
27. panta 2. punkts	101., 102. pants
28. panta 1. punkts	117. pants
28. panta 3. punkts	80., 81. un 83. pants
28. panta 4. punkts	79. pants
28. panta 5. punkts	74. pants
Regula (EK) Nr. 811/2004	Šī regula
7. pants	14. panta 2. punkts
8. pants	17. pants
10. pants	14. panta 3. punkts
11. pants	44. pants
12. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 2166/2005	Šī regula
9. pants	14. panta 3. punkts
10. pants	60. panta 1. punkts
12. pants	44. pants
13. pants	60. panta 6. punkts

Regula (EK) Nr. 2115/2005	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
Regula (EK) Nr. 388/2006	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	60. panta 1. punkts
10. pants	44. pants
11. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 509/2007	Šī regula
6. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	44. pants
9. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 676/2007	Šī regula
10. pants	14. panta 2. punkts
11. pants	14. panta 3. punkts
12. pants	60. panta 1. punkts
14. pants	44. pants
15. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 1098/2007	Šī regula
15. pants	14. panta 3. punkts
19. pants	60. panta 1. punkts
24. pants	46. pants
Regula (EK) Nr. 1342/2008	Šī regula
19. panta 1. punkts	109. panta 2. punkts
19. panta 2. punkts	115. pants
20. pants	60. pants
22. pants	42. pants
23. pants	46. pants
24. pants	17. pants
25. pants	43. pants
26. pants	14. panta 2. punkts
27. pants	44. pants
28. pants	60. panta 6. punkts